

สํานักยวพุทธสงฆมัยพันธิ

จุลสาร : ยวพุทธสงฆ ประเทศไทย (ยพสท)
 ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ เดือนเมษายน-มิถุนายน ๒๕๕๐
 Newsletter: Buddhist Sangha Youth Thailand [BSYTH]
 Year 1, Volume 2, April-June, 2007

จุลสาร : ยุวพุทธสงฆ์ (ยพสท) ประเทศไทย

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ เดือน เมษายน-มิถุนายน ๒๕๕๐

Newsletter: Buddhist Sangha Youth Center [WBSTH] Thailand

Year 1. Volume 2. April-June 2007

วัตถุประสงค์

1. เพื่อใช้สื่อสิ่งพิมพ์เผยแพร่พุทธธรรม
2. เพื่อเป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานกิจกรรมของยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย
3. เพื่อให้สมาชิกและผู้สนใจมีความรู้ ความเข้าใจธรรมะมากยิ่งขึ้น

ที่ปรึกษา	พระอธิการแทน อดมโล	พระอาจารย์ระพิน พุทธิสาโร
	พระมหาชยันต์ พุทธธมโม	
กองบรรณาธิการ	พระมหาสมพงษ์ สุนตจิตโต	
	พระมหาพิสิทธิ์ มณีวิไล	พระมหาเสถียร สถิโร
	พระมหาบุรพา อภิขุขวานนโ	พระอภิชาติ อภิชาติ
	พระธีรภัทรภพ อาจารย์ปาลี	พระมหาดวงดี วิสุทธธมโม
	นายมงคล มาลา	นายอาจณรงค์ อินทพงษ์

ที่ติดต่อ /Contact Us:

ศูนย์ยุวพุทธสงฆ์ (ประเทศไทย) ใกล้หอประชุมกองทัพเรือ 301 ถนนวังเดิม 11 แขวงวัดอรุณ
บางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ ๑ 10600

โทร: 02-8911-351, 087-8155-239 และ 089-8825-689 Fax: 024726375 (เฉพาะกิจ)

Website: <http://www.bsyth.com> Email: bsyth@yahoo.com

บรรณาธิการแถลง

เจริญพร/สวัสดีเพื่อนสทธรมิกญาติโยมสาธุชนทั้งหลายฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๒ ปีที่ ๑ เดือนเมษายน-มิถุนายน ๒๕๕๐ เป็นจุลสารของยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทย ประเทศไทย โดยได้เปลี่ยนชื่อใหม่ให้กระชับกว่าเดิมเป็น “ยุวพุทธสงฆ์สัมพันธ์” แต่เนื้อหาทางพระพุทธศาสนายังเหมือนเดิม

สำหรับจุลสารนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแผ่ธรรมะผ่านสื่อสิ่งพิมพ์และประชาสัมพันธ์กิจกรรมคุณธรรมทั้งเปิดโอกาสให้พระภิกษุหนุ่มซึ่งเป็นบุคลากรทางด้านพระพุทธศาสนาได้เป็นนักเขียนโดยให้นำเสนอแง่มุมทั้งธรรมทัศน์และโลกทัศน์นำเสนอความคิดโดยบูรณาการประยุกต์หลักพุทธธรรมให้เหมาะกับสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง เคยแต่อาจเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม สำหรับรูปภาพหรือข้อมูลบางอย่างมิได้มีวัตถุประสงค์เป็นพาณิชย์แต่มุ่งนำมาเสนอแบ่งปันให้ชาวพุทธและผู้ที่ไม่สนใจเท่านั้น และสำหรับฉบับแรกต้องขอขอบคุณและอนุโมทนาเป็นอย่างยิ่งสำหรับคำติและข้อคิดเห็นและคำแนะนำที่ทุกท่านเสนอมา ถือว่าเป็นแรงกำลังใจให้ยุวพุทธสงฆ์ได้ทำงาน ซึ่งแน่นอนจะได้ปรับปรุงยิ่งๆขึ้นไป เพราะทางยุวพุทธสงฆ์เองก็ยังไม่แต่ใจรักงานนี้จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าฉบับต่อไปจะมีคำติเยอะๆเพราะเราถือว่าเป็นการชี้ชุมทรัพย์คือปัญญาเพื่อพัฒนางานต่อไป

ในการนี้ ขอขอบคุณ/อนุโมทนาท่านที่ส่งบทความสั้นๆรวมลงในจุลสาร และพระเถรานุเถระเพื่อนสทธรมิกญาติโยมที่ได้ช่วยกันสืบทอดพระพุทธศาสนาโดยการสนับสนุนและส่งเสริมศาสนทายาทให้มีความรู้ภูมิทางพระพุทธศาสนา และร่วมกันบริจาค เป็นทุนทรัพย์ หากมีสิ่งใดขาดตกบกพร่องไป ต้องขออภัย หากมีข้อเสนอแนะประการใด กรุณาส่งข้อความมาได้ทั้งเบอร์อีเมลล์ หรือส่งจดหมายมาที่คุณ์ รวมทั้งพระภิกษุหนุ่มสามเณรและพุทธเยาวชนที่ถนัดด้านใดต้องการช่วยเผยแผ่พุทธธรรมหรือเป็นอาสาสมัครสอนภาษาต่างประเทศรวมทั้งผู้มีความสามารถทางด้านเทคโนโลยีก็ขอเชิญร่วมกันได้ ขอพระพุทธพระธรรมพระสงฆ์คุ้มครอง

สารบัญ

	หน้า
พระไตรปิฎกศึกษา	สนุดจิตโต 6
ปรากฏการณ์จุดตามรวมเทพ กับสภาพสังคมหันรีหันขวาง	โมไนย พจน์ 8
ทำไมต้องตื่นรับแสงหามัน ขนาดนั้นด้วยละ	อนันตดา 12
Jataka Studies	สถิโร 16
ชีวิตกับบ่วง	รตนปญโญ 20
วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา : วิสาขบูชา	อภิชาติ 24
พระพุทธเจ้าของเรา	วิสุทธธมโม 27
ภาษาไทยใครว่าไม่สำคัญ	ธัญลักษณ์ 30
ธรรมะกับเยาวชน	อาจารย์ปาลี 32
มหาสอนภาษาอังกฤษ :	สนุดจิตโต 36
ทิตสอนบาลี	อภิชชวานนุโ 40
เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย	สถิโร 42
แนะนำสถานที่ปฏิบัติธรรม	ยพลล 47
ถามมาตอบไป เดี่ยวจัดให้เจริญพร	ยพลล 49
ถามไปตอบมา อย่าซ้ำมีรางวัล	ยพลล 50
แวดวงข่าวสาร ยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทยประเทศไทย	ยพลล 53
WBSY Regional Centers	ยพลล 58
โครงการของคุณย์	ยพลล 60
สิทธิพิเศษสมัครสมาชิก / คุณสมบัติ อาสาสมัคร	ยพลล 61
กองทุนการศึกษา, เผยแผ่ และสวัสดิการ	ยพลล 62
สมัครสมาชิกจุลสาร	ยพลล 65

พุทธพจน์ บทนำ

ปฐมโพธิ์ตฤ

เรื่องเหตุการณ์คราวแรกตรัสรู้

เราตามหานายช่างผู้สร้างเรือน เมื่อไม่พบ
จึงท่องเที่ยวไปในสงสารเป็นอนเกชาติ
เพราะการเกิดบ่อย ๆ เป็นทุกข์
นายช่างเอ๋ย เราพบท่านแล้ว
ท่านจะสร้างเรือนไม่ได้อีก
ซีโครงทุกซี่ของท่าน เราหักแล้ว
ยอดเรือนเราก็รื้อแล้ว
จิตของเราถึงธรรมปราศจากเครื่องปรุงแต่งแล้ว
เราได้บรรลุธรรมเป็นที่ล้นต้นหาแล้ว

ที่มา: พระไตรปิฎกมจร. พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ธรรมบท ๑๑. ชราวรรค

๘. ปฐมโพธิ์ตฤ เล่มที่ ๒๕ ข้อที่ ๑๔๓ หน้าที่ ๗๙

พระไตรปิฎกศึกษา

โดย...สนตจิตโต

ฉบับนี้จะไม่เน้นเนื้อหามากเกินไปแต่จะขอพูดทั่วไปเกี่ยวกับพระไตรปิฎก เนื่องจากครั้งที่แล้วได้วิเคราะห์ ทหสูตร และฉบับนี้ขอนำเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยเกี่ยวกับพระไตรปิฎกมา พูดไว้ในที่นี้

ทำไมต้องศึกษาพระไตรปิฎก

ในคัมภีร์พระไตรปิฎกมีความหลากหลายทางสรรพวิชาที่ปรากฏอยู่เหมาะแก่คนประเภทที่ต้องการทราบเพื่อไปหาข้อมูลที่ตนต้องการในพระไตรปิฎก เป็นคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทางพระพุทธศาสนาที่บรรจุหลักธรรมไว้เป็นจำนวนมากตามบริบทของสังคมในสมัยนั้นและ ตามโอกาส สถานที่ บุคคล ที่พระพุทธเจ้าและสาวก ได้พบปะสนทนาด้วย ในสมัยพระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์ (มีชีวิตอยู่) เมื่อไม่เข้าใจ หลักธรรมข้อใด เหล่าสาวก (คนที่ยอมรับนับถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ไตรสรณคัมภีร์) ตลอดชีวิต เป็นที่พึ่งนำทาง เป็นสาวกของพระพุทธเจ้าโดยแท้ เมื่อไม่เข้าใจหลักธรรม หรือคำสอน หรือ หลักการดำเนินชีวิต ข้อใดถ้าเป็นนักบวชก็จะถามเรื่องที่เกี่ยวกับบรรพชิต ถ้าเป็นคฤหัสถ์ (โยม) ก็ถามเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคฤหัสถ์โดยตรง หรือบางครั้งถ้าเป็นโยมแต่เป็นพระ (อริยสงฆ์) เช่น มหาอุบาสิกอนาถปิณฑิก (สุทัตตะเศรษฐี) หรือ มหาอุบาสิกา วิสาขา แม้กระทั่งพระเจ้าพิมพิสาร ก็ไม่วายที่จะเข้าเฝ้าถามปัญหา จากพระโอรสโดยตรง จึงเป็นข้อมูลชั้นปฐมภูมิได้เป็นอย่างดี และเราในสมัยนี้ก็เช่นกัน ถ้าอยากเข้าเฝ้าก็ไม่จำเป็นต้องเอาข้าวเอาน้ำไปให้ฉันเพราะพระองค์ไม่ฉัน แต่โดยการศึกษาและปฏิบัติตามพระไตรปิฎก ก็เป็นการไปเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาค ซึ่งหน้าพระองค์ ถ้าใครอยากเข้าเฝ้าทุกวันเหมือนนางวิสาขา เข้าเฝ้าเข้า เพล เย็น คำก็ว่าได้ ก็ต้องปฏิบัติตาม หรือถ้าไม่เข้าใจก็อ่านพระไตรปิฎก แต่ถ้าอ่านพระไตรปิฎกไม่รู้เรื่อง ก็สอบถามผู้รู้ คือเข้าไปนั่งใกล้ไต่ถามบัณฑิตผู้เข้าใจให้

อธิบายให้ฟัง ให้กระจ่าง เนื่องจากภาษาของคนในสมัยนั้นกับคนสมัยนี้แตกต่างกันมาก ทั้งเนื้อหาและพยัญชนะ จึงเป็นการยากสำหรับผู้เริ่มต้น แต่คงไม่ยากสำหรับชาวพุทธตัวจริง หรือแฟนพันธุ์แท้ก็ให้ขยันเข้าเฝ้าพระพุทธรูปเจ้าหน่วยจะได้สอบถามพระองค์จากพระไตรปิฎก สมัยก่อนไม่มีการจดบันทึกไว้ มีแต่การฟังเท่านั้น แต่คนสมัยนั้นสมาธิ ในการจำเป็นเลิศ ฟังแล้วเข้าใจ โดยไม่ต้องจด เพราะไม่นิยมในเรื่องการจด ดังนั้น เราจะทราบทำไมท่านอาณนทจึงได้ฉลาดจำ จึงเป็นคุณสมบัติของท่านนั่นเองประการหนึ่ง คือเป็นพหูสูตร คือฟังมาก ท่านไม่เข้าใจก็ฟังซ้ำเองหรือให้พระพุทธรูปเจ้าแสดงซ้ำถ้าเกิดว่าท่านไม่ได้ไปด้วย ฟังบ่อยๆ เกิดเป็นทักษะขึ้นต้น แต่สมัยนี้ไม่รู้ว่าจะไปฟังพระพุทธรูปเจ้าที่ไหน มีที่เดียวคืออ่านพระไตรปิฎก เพราะสมัยนั้นไม่นิยมการอ่าน แต่สมัยนี้นิยมการอ่าน การอ่านสมัยนี้เปรียบเหมือนการฟังสมัยนั้น ภาษาฝรั่งเลยแปล พหูสูตรว่า well-read หมายความว่าอะไร ก็หมายความว่าอ่านเยอะสิ โดยความหมายก็คือฟังจากหนังสือนั่นเองแต่ออกแรงเหนื่อยในใจก็ได้ เพราะบริบททั้งสังคมเปลี่ยนไปแล้ว แต่ความเป็นจริงก็เป็นการฟังเยอะ ดังนั้น ปัญญาจึงเกิดจากการฟัง หรืออ่าน (ในสมัยนี้) เลยเรียกว่า สุตมยปัญญา เป็นปัญญาระดับสัญญาเท่านั้นยังไม่ถึง ระดับโยนิโส หรือระดับภาวนา

ก็ขอให้เราได้อ่านเยอะจะได้ สุตมยปัญญา ความรู้ที่เกิดจากการฟังหรืออ่าน โดยเฉพาะพระไตรปิฎก เป็นแหล่งรวมทุกสรรพวิชาที่กล่าวแล้วข้างต้นก็ว่าได้ ไม่มีวิชาไหนไม่มีในพระไตรปิฎก โดยเฉพาะศาสตร์ในปัจจุบัน ก็มีเช่นกันดังนั้นก็อย่าลืมเข้าเฝ้าพระพุทธรูปเจ้า เข้าเฝ้าตลอดเช้า สาย บ่าย เย็น ไปสอบถามปัญหาบ่อยๆ โดยการอ่านใกล้ชิดบ่อยๆจะได้มีปัญญา แม้จะเป็นปัญญาระดับต้นแต่ก็นำไปสู่ปัญญาระดับความรู้ที่สามารถคิดได้เองหรือคิดเองได้รวมทั้งพร้อมลงมือปฏิบัติทดสอบทดลองได้ด้วยตนเอง เป็นปัญญาระดับสูงสุดในทางพระพุทธศาสนาและนำไปสู่การดับทุกข์ที่ยั่งยืนตลอดไป

ปรากฏการณ์จตุคามรามเทพ กับสภาพสังคมทันสมัยทันชาว

โมไนย พจน์

ในช่วง พ.ศ. นี้ ไม่ว่าที่แห่งหนตำบลใด ในประเทศไทยหรืออาจจะออกไปนอกประเทศไทยด้วย ที่ปรากฏการณ์จตุคามรามเทพได้กลายเป็น เรื่องฮอตสุด ๆ ของสังคมไทยไปได้ถึงขนาดคนแห่แหนไปแย่งไปจองจนเป็นลมเหยียบกันตาย ชนิดที่ว่าอดีตนายทักซิณจะกลับเมืองไทย ไม่กลับเมืองไทย ปฏิวัติซ้ำปฏิวัติซ้อน สนามบินหนองงูเห่า รับรางวัลธรรมคุณไม่รับ มีอบสารพัดมือบหรือเรื่องเหตุการณ์ความรุนแรงภาคใต้ยังแทบเป็นเรื่องรอง กลายเป็นว่าจตุคามรามเทพยัดหน้า(โฆษณา)หนังสือพิมพ์ได้มากที่สุดในการปรากฏการณ์ของพระเครื่อง ไม่ใช่สื่อต้อง **“เทพเครื่อง”** เลยกลายเป็นว่าจตุคามรามเทพองค์เดียวสร้างกระแสสะพัดในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อใหม่ว่ามีแล้วจะมั่งมีสมชื่อ เป็น **“เศรษฐี”** ตามแต่ละรุ่นที่ปรากฏคำนี้อยู่ในรุ่นที่ผลิต เงินทุนหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจกว่า ๒ หมื่นล้าน (ศูนย์วิจัยกสิกร)ไม่ว่าจะเป็นโรงงานผลิต วัด พระ-ผู้ทำพิธี หน่วยงานที่จัดทำ สื่อโฆษณา พ่อค้าแม่ขาย ผู้เช่าบูชาแห่แหนกันจับจอง หรืออื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการนี้ ประมาณว่ารับทรัพย์กันไปเต็ม ๆ รวมไปถึงปรากฏการณ์ตื่นกลัวจะไม่มีจึงทำให้ยื้อแย่งแข่งขันจึงต้องทำให้กลับมาคิดว่า สังคมเกิดอะไรขึ้น ทำไมปรากฏการณ์ชัดจตุคามรามเทพ ที่มีคำว่า **“ชัดตุ”** ชื่อไม่เป็นมงคลเข้าทำนอง **“ชัด”** ไม่แน่ว่าต้องไปเปลี่ยนที่ว่าการอำเภอหรือไม่จึงได้ชื่อใหม่เป็น **จตุคามรามเทพ** ซึ่งส่งผลกลายมาเป็นเทพดาวรุ่ง ที่มีผลงานเป็นดาวดังแห่งปี

การที่คนจำนวนมากให้ความสำคัญกับความเชื่ออื่น (ฤทธาานุภาพ) ที่ไม่ได้สัมพันธ์กับหลักความเชื่อในทางพระพุทธศาสนา นับตั้งแต่กลุ่มบุคคลที่ผลิต จัดทำ

รวมทั้งเช่าบูชา ทำพิธี “ปลุก” เทพให้เป็นวัตถุมงคลก็ล้วนเป็นชาวพุทธ จึงทำให้ต้องคิดต่อไปว่าในสภาพของสังคมที่ระส่ำระสาย ผู้นำและนโยบายรัฐยังหันรีหันขวาง ไม่รู้จะไปทางไหนจะเอาकिनดีอยู่ดี หรือว่าพอเพียง หวบนดินที่เคยซื้อขายขายคล่องและเป็นความเชื่อว่าจะทำให้เป็น “เศรษฐี” ได้หายไป รวมไปถึงการเมืองเป็นเรื่องที่ต้องดูวันต่อวัน ความไม่มั่นคงดังกล่าวเป็นสาเหตุหรือไม่ผู้เขียนไม่แน่ใจ จึงทำให้คนแสวงหาที่พึ่งกันในรูปแบบต่าง ๆ จตุคามรามเทพที่มีมากกว่า ๓๐๐ โดยเฉพาะรุ่นที่ฟวงด้วยด้วยคำว่า “เศรษฐี” หรือสัมพันธ์กับความมั่งมี ร่ำรวย กลายเป็นที่พึ่งของ “เศรษฐี” ที่อยากรักษาความรวยไว้ “เงินไหลมา-โคตรเศรษฐี” จึงเป็นสิ่งที่ถูกนำมาตอบสนอง คนที่ไม่เคยรวยก็อยากมีไว้เพื่อจะดลบันดาลให้รวยได้บ้าง

การที่คนหันไปเชื่อสิ่งที่อยู่นอกเหนือจากหลักศรัทธาในทางพระพุทธศาสนา อาจสะท้อนปรากฏการณ์ได้ว่า (๑) อย่างน้อยก็ทำให้เห็นว่าคนขาดหลักทางพระพุทธศาสนาหรือไม่ จึงหันไปยึดถือสิ่งที่จะสามารถดลบันดาลให้ตนได้ กลายเป็นว่าคนส่วนใหญ่หวังพึ่งท่านเทพ ซึ่งมีอยู่องค์เดียวจะเอาแขนเอกรที่ไหนไปช่วยคนไทยทั้งประเทศได้หนอ (๒) ความไม่มั่นคงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและความปลอดภัยอาจโดนระเบิดได้ตลอดเวลา จึงทำให้คนส่วนมากตระหนกกลัว และไม่มั่นใจกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้น “เศรษฐกิจพอเพียง” กับ “โคตรเศรษฐี-รวยไม่เลิก” ซึ่งฟังดูแล้วมันไปด้วยกันไม่ได้โดยประการทั้งปวง จึงเหมือนเป็นเส้นแบ่งที่แยกขาดและเกิดการเลือกอย่างชัดเจน จตุคามรามเทพจึงเป็นสัญลักษณ์ของการเลือกอีกฝ่ายหรือไม่? (พอเพียง-สุรยุทธ-คนไทยเล็กจน-ทักษิณนิมิต) (๓) การที่คนเคยถูกส่งเสริมให้เข้าไปสู่ระบบทุนอย่างเต็มตัว จะให้หันกลับมาकिनอดอดอยากอยาก “พอเพียง” คงเป็นเรื่องที่

ต้องปรับตัวกันอีกนาน จึงทำให้คนเริ่มไม่มั่นใจ ว่านโยบาย “หันรีหันขวาง” จะมีกินจริงหรือไม่ “เศรษฐกิจหัวใจ รวยไม่เลิก” จึงเหมือนเครื่องปลุกปลอบใจในสภาพการณ์แบบนี้หรือไม่ผู้เขียนไม่แน่ใจ จึงทำให้คนหันมาแสวงหา กักตุนความเป็น “เศรษฐกิจ” ผ่านวัตถุมงคลที่มีชื่อรุ่นฟังแล้วอึ้งอึ้งใจ ถึงไม่มีเงินแต่มีภาวะรวยทางใจที่มาพ่วงกับท่านเทพจุฑาคาม อย่างน้อยก็ตุน “เศรษฐกิจ” ไว้ก่อนสบายแน่นอน (๔) ความสับสนทางการเมือง เข้าทำนองหันรีหันขวาง (ผู้นำ) ใครว่าใจก็หันไปที คนไทยส่วนใหญ่จึงไม่มั่นใจต่อสภาพการณ์ดังกล่าว เมื่อสิ่งใดมาให้อึดจึงอึดไว้ก่อน จตุคามรามเทพถูกเข็นออกมาถูกกับช่วงเวลา เลยกลายเป็นว่าคนไทยหวังพึ่งท่านมากกว่าคน/ผู้อื่นใดในประเทศไทยในเวลานี้ เข้าทำนองเชื่อไว้ก่อนแล้วจะดีเอง หรือไม่เชื่ออย่าลบหลู่

ย้อนกลับมาที่พระพุทธศาสนามีมุมมองอันเป็นหลักความเชื่ออย่างไร พุทธศาสนาสอนให้คนมีความเชื่อตามหลักศรัทธาที่ต้องสัมพันธ์กับความถูก ดี มีประโยชน์ และมีผลเป็นไปเพื่อความดีงาม เช่น เชื่อกรรม ผลกรรม เชื่อการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า ซึ่งความเชื่อเหล่านั้นต้องสามารถพัฒนาไปสู่การหลุดพ้นตามหลักเจตนารมณ์ของพระพุทธศาสนา ดังมีพุทธพจน์กล่าวไว้ว่า “มนุษย์ทั้งหลายอันมรณภัยคุกคามแล้ว ย่อมถือภูเขาบ้าง ป่าไม้บ้าง อาราม ต้นไม้ เจริญบ้างว่าเป็นสรณะ นั้นไม่ใช่สรณะ อันเกษม นั้นไม่ใช่สรณะอันสูงสุด เขาอาศัยสิ่งเหล่านั้นเป็นสรณะแล้ว ย่อมไม่พ้นทุกข์”

ดังนั้นจึงทำให้เห็นว่าความเชื่ออันใดก็ตามที่สัมพันธ์กับโลกทัศน์ในทางพระพุทธศาสนา จะเป็นการให้เชื่อเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอันมีผลปลายทางเพื่อการพ้นทุกข์ ในสภาพสังคมหันรีหันขวาง เราชาวพุทธจะมีความเชื่ออย่างไรที่สัมพันธ์กับความจริง และการดำเนินชีวิต เพราะถ้าเราหวังพึ่งสิ่งนอกกาย หรือความเชื่ออันไม่สัมพันธ์กับคำสอนในทางพระพุทธศาสนา จึงทำให้คนขาดจุดยืนต่อความเชื่อและไม่มี

ทำที่แบบชาวพุทธเข้าทำนองอะไรลอยมาเกาะไว้มืด จึงเป็นการดำเนินชีวิตแบบไร้ทิศทางสติ

เพื่อการก้าวล่วงปัญหาในสภาพการณ์สังคมแบบทันสมัย
หันขว้างนี้ ชาวพุทธจึงควรยึดหลักปฏิบัติศีลในความหมายของความปกติ ทำอะไรด้วยความปกติ คือปกติในหน้าที่ การงาน และความเชื่อ พร้อมทั้งมีสติเป็นเครื่องคอยกำกับต่อความปกตินั้น รวมทั้งยังต้องมีความอดทน(ขันติ)คอยส่งต่อเกื้อหนุนความปกตินั้นให้ไปสู่ความมั่นคง และให้ผ่านพ้นวิกฤตินี้ไปได้

ในส่วนของการเชื่อใจความรามาเทพอาจเป็นสื่อในการทำให้คนเป็นเครื่องระลึกและยึด ว่ามีสัญลักษณ์ของความดี ห้อยคอเพื่อเป็นเครื่องยึดเพื่อให้คนมั่นใจ และเร่งกระทำความดี เพื่อเป็นความดีต่อส่วนรวม และเป็นความดีต้นแบบแก่ผู้พบเห็น แต่ถ้าหวังให้ร้ายรวย หรือรวยเหมือนค่างกล่าวอ้างโฆษณา “รวยทันใจ เงินไหลกอง ทองไหลมา อุดมทรัพย์ มั่งมีเงินทอง” คงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้และไม่สมเหตุสมผลถ้าอย่างนั้นทุกคนจะรวยกันทั้งประเทศ คนมีใจความรามาเทพห้อยคอแล้วไม่ยอมทำมาหากิน แล้วจะรวยคงเป็นเรื่องที่อาจไม่สัมพันธ์กับด้วยเหตุและผล การหวังพึ่งสิ่งนอกกายด้วยการอ้อนวอนร้องขอ อาจทำได้แต่คงต้องอ้อนวอนกันนานหน่อย เพราะใครๆ ก็อ้อนวอนร้องขอ แล้วชาติไหนจะถึงคิวเสียที ลู่วาขยัน(ความเพียร) ทำมาหากินแบบคำพูดที่หลวงพ่อยอม แห่งวัดสวนแก้ว นนทบุรี ชอบพูดว่า “**ขยันให้เห้งออกทางขุมขน ดีกว่าชี้เกียจแล้วยากจน จนน้ำล้นออกทางตา**” อย่างนี้ไม่ช้าคงเป็นโคตรเศรษฐีเข้าสักวัน เพราะคนไทยยังถูกทำให้เชื่อและหวังในสิ่งที่ตัวเองไม่ได้ลงมือทำแล้วชาติไหนจะได้กันสักที คงต้องรอชาติหน้าเวลาเย็นๆ หรือไม่ก็มืดไปแล้ว เพราะชาติหน้าตอนบ่ายๆ คิวยังไม่หมด

ทำไมต้องตื่นรู้แสงหามัน ขนาดนั้นด้วยละ

โดย...อนัตตา

เมื่อเกิดขึ้นมาสิ่งที่ผู้คนแสวงหาและทำงานหนักเพื่อสิ่งนั้น แต่มีน้อยคนที่จะได้รับสิ่งที่ตื่นรู้หาอย่างแท้จริง ส่วนการให้นิยามของสิ่งนี้ก็ล้วนแตกต่างกันตามวัย และภาวะที่ทุกคนล้วนต้องการเสมอ ถ้าถามเด็ก ความสุขของเขา คือการได้กิน เล่น นอน ซึ่งท่านกล่าวว่มาจากคำว่า ดิก ในภาษาบาลีแปลว่า สาม ซึ่งนั่นก็ได้แก่ กิน เล่น นอน นั่นเอง ถูกต้องประการใด ให้พิจารณาดูเอา สามสิ่งนี้คือยอดปรารถนาของเด็กทุกคน เมื่อถามวัยรุ่นขึ้นมาหน่อยคำตอบก็คือการได้เรียนและได้เกรดดีๆ การเที่ยว มีเพื่อนรู้ใจ (กิ๊ก) ก็เป็นความสุขเป็นยอดปรารถนา เมื่อถามคนวัยทำงาน การได้ทำงานดีๆ มีเงินเดือน มีสถานภาพทางการทำงานที่มั่นคง ได้เพื่อนร่วมงานที่ดี ก็เป็นยอดปรารถนา เมื่อถามคนที่มีครอบครัว การมีสามีภรรยา คู่ครองที่ดี มีบุตรธิดาที่น่ารัก มีหลักประกันครอบครัวที่มั่นคง ก็เป็นความสุข และเมื่อถามคนสูงวัยหรือวัยเกษียณ การได้มีคนพูดแ่เหงาหรือได้เข้าวัดฟังธรรมหรือปฏิบัติธรรม ก็คงจะมีความสุขแก่อัตภาพเป็นการเตรียมตัวก่อนตาย บางคนการได้เข้าบ้านพักคนชรา มีความสุขกว่าอยู่ในบ้านที่ไร้จิตวิญญาณ หรือเหมือนบ้านร้าง เพราะได้พูดคุยกับคนในวัยเดียวกัน ในวัยนี้ถ้าเป็นฝรั่งก็จะเที่ยวไปในที่ต่างๆ เนื่องจากไม่มีคนเลี้ยงดูนี้เองทำให้ฝรั่งต้องทำงานหนักเพราะหวังว่าแ่จะได้สบาย จากความสุขที่คนเหล่านั้นแสวงหา ล้วนเป็นความสุขที่เกิดจากการพึ่งพาอาศัยวัตถุ หรืออามิสสุข ในพระพุทธศาสนาท่านจำแนกเป็น ๔ ประเภท คือ ความสุขที่เกิดจากการมีทรัพย์ ความสุขที่เกิดจากการใช้ทรัพย์บริโภค ความสุขที่เกิดจากการทำางานที่ปราศจากโทษ ความสุขที่เกิดจากการไม่เป็นหนี้สิน ความสุขของแต่ละวัยที่เกิดขึ้นล้วนมาจาก วัตถุสิ่งของอามิส ไม่ว่าจะเป็นเด็ก วัยรุ่น วัยทำงาน วัยมีครอบครัว หรือวัยชรา ล้วนต้องพึ่งพาอาศัย ความสุขจากภายนอกที่เรียกว่า อามิสสุข Material Happiness เด็กกินเล่นเที่ยว วัยรุ่นได้เรียน

ศึกษา มีเพื่อนรู้ใจ ล้วนแต่มีทรัพย์ก่อนทั้งนั้นแต่เนื่องจากเขาเหล่านั้นไม่ได้หาหรือไม่ได้เป็นเจ้าของจึงไม่รู้สึกเสียดายเท่าที่ควรบางครั้ง ้วยทำงาน ความสุขที่ได้จากการประกอบกิจการงานที่ปราศจากโทษ หรือไม่มีหนี้สินกู้แบงค์มาลงทุนนับเป็นความสุขประการหนึ่งแต่บางคนแสวงหาเท่าไรก็ไม่รู้จักอิ่ม หรือรู้จักเบื่อแต่ไม่เคยอิ่ม ซึ่งเป็นความเบื่อที่แตกต่างจากหลักพระพุทธศาสนา ที่เรียกว่า นิพพิทา dispassion แต่ผู้คนมักจะเบื่อๆอยากๆ ก็เป็นตัณหา คือความเบื่อ เป็นวิภวตัณหา craving for non-existence ส่วนความอยากมีอยากเป็น เป็นภวตัณหา craving for existence ส่วนความอยากได้ ติดอยู่ในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส เป็นกามารมณ์ หลายคนเลยแสวงหาความสุขเพื่อมาปรนเปรอนาย บางคนทำงานหนักก็เพื่อสิ่งเหล่านี้

แสวงหาความสุขด้วยวิธีการที่แตกต่างกันไป บ้างก็มีสถานเริงรมณ์เป็นสรวงที่พึงที่ระลึก มีห้างสรรพสินค้า โรงหนัง คอนเสิร์ต บางคนติมาหนอยมีวัดวาอาราม เป็นที่พึงเพื่อแลกกับความสนุก ความเพลิดเพลิน ความสุข โดยยอมทำงานหนัก หรือยอมทำผิดจิตสำนึกตัวเอง เพื่อหาเงินไปแลกกับความสุขที่สัมผัสได้แต่ไม่เคยเจอหรือพอ การที่แสวงหาความสุขเช่นนั้นพอแล้วหรือ หรือมีความสุขอย่างอื่นที่ต้องหาอีก ความสุขเช่นนั้นเป็นความสุขแค่ชั่วคราว มีพื้นฐานมาจากความอยากที่เป็นตัวตัณหา มีความตื่นเต้น เพลิดเพลินเป็นความสุขหรือความทุกข์ เป็นความสุขระยะสั้นแต่ทุกข์ระยะยาว ท่านเปรียบเทียบความสุขที่พึงพาอาศัยทางวัตถุเช่นนั้นเป็นความสุขฉาบฉวยเปรียบเสมือน ความสวยที่มาจากการผ่าตัดศัลยกรรมพลาสติก หรือเครื่องสำอางปิดบังอำพรางไว้เท่านั้น หาใช่เป็นความสวยจริงหรือเป็นธรรมชาติไม่ ถึงแม้สวยไม่จริงแต่ก็ยอมเสี่ยงเพื่อให้ได้มาทั้งๆที่ไม่จริงแต่บางคนยอมโกหกเพื่อสิ่งที่ไม่จริงนั้น ท่านกล่าวว่าคนที่แสวงหาความสุขเช่นนั้นจะหาเท่าไรก็ไม่เจอ เปรียบเหมือนสุนัขคาบ

เนื้อเห็นเงาตัวเองในน้ำใสแล้วไม่พอใจเนื้อที่อยู่ในปากกลับปล่อยทิ้งไปอยากได้เนื้อที่อยู่ในน้ำ ปล่อยเนื้อที่คาบไว้ กระโดดหาเท่าไรไม่เจอสักที ได้แต่เสียดายเนื้อที่ปล่อยไปทำงานหนักตลอดทั้งปีคิดว่าสบาย ๒-๓ วัน คือ ปีใหม่ ตรุษจีน และสงกรานต์ แต่ความสุขบางอย่างของคนบางคนชอบที่จะเบียดเบียนคนอื่น ท่านเปรียบเหมือน คนที่มีความสุขด้วยการชอบตกปลา โดยการใช้เหยื่อที่มีชีวิตพอดตกปลาได้มีความสุขดีใจ หากไม่รู้ไม่ว่าผู้อื่นทุกข์เจ็บปวดขนาดไหน อาจดูเหมือนใจดีไม่ฆ่าแต่ก็เป็นความทุกข์ของคนอื่น ผู้อื่นเดือดร้อน เข้าทำนองที่ว่ามีความสุขบนกองทุกข์ของผู้อื่น ที่กล่าวมานี้ล้วนเป็นความสุขที่ต้องพึ่งพาอาศัยวัตถุ ทั้งนั้น โดยทำงานแสวงหากันอย่างไม่มีที่สิ้นสุด โดยไม่รู้สาเหตุและปัจจัยหรือความสุขที่ไม่ต้องดิ้นรนแสวงหาแต่ รู้ ละ เห็นแจ้งและปฏิบัติตามก็มีความสุขได้ การแสวงหาความสุขท่านเปรียบเหมือนกับหนุ่มสกปรกแต่เที่ยวหาซื้อความสะอาด โดยมีเรื่องเล่าว่า ชายหนุ่มคนหนึ่งแอบรักสาวงามแต่ก็ไม่ได้รับจากเธอ เหตุที่เธอไม่รักเขาเพราะจุดด้อย ๒ อย่างคือมีฐานะยากจนและไม่ได้รับการศึกษา แต่สำหรับหญิงสาวนั้นไม่ใช่ประเด็นใหญ่อะไรนัก แต่ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่า ชายหนุ่มไม่รู้จักรักษาความสะอาดของร่างกายและเสื้อผ้า จึงมีหน้าตาร่างกายและเสื้อผ้าสกปรกมอมแมม ไปไหนมาไหนความสกปรกไม่สะอาดนี้ก็ติดไปด้วยจนคนไม่อยากจะใกล้ แม้กระทั่งหญิงสาวงามนั้นเอ่ยกะเขาว่า การที่คุณจนเงิน จนความรู้มันไม่สำคัญ แต่จนความสะอาดนี้ฉันทนไม่ไหวหรอก และย้ำเป็นครั้งสุดท้ายว่า อย่ามาหาฉันจนกว่าคุณจะมีความสะอาด ชายหนุ่มน้อยใจผสมกับความแค้นที่ถูกขับไล่ไล่ส่ง จึงตั้งปณิธานลงใจไปว่า จะต้องกลายเป็นคนสะอาดให้ได้ จึงรวบรวมเงินทองที่มีอยู่ออกเดินทางไปตามที่ต่างๆ ผ่านหมู่บ้านหนึ่งช่วงรุ่งเช้า “ที่นี่มีความสะอาดชายไหมครับ” เขาเอ่ยปากถามบ้านหลังแรก “ถ้ามีผมขอซื้อสัก ๒-๓ กิโลกรัม ผมจะเอาไปทำตัวผมให้สะอาด” เจ้าของบ้านอมยิ้มอย่างมีเลศนัยพลาทตอบว่า ไม่มี จึงเดินไปยังหลังอื่นๆเรื่อยๆ แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จไม่มีใครขาย

ความสะอาดให้เขาเลย นอกจากไม่มีขายแล้วยังหัวเราะเยาะเขาเสียอีก ในตอนบ่าย เขาได้มาถึงยังบ้านหลังหนึ่งและได้ขอซื้อความสะอาดจากชายแก่เจ้าของบ้าน ชายแถมองดูเขาด้วยสายตาเต็มไปด้วยความเมตตากรุณาแล้วพูดขึ้นว่า “พ่อหนุ่มเอ๋ย เจ้าช่างโง่เสียนี้กระไร การที่เจ้าจะเดินทางเที่ยวซื้อหา ความสะอาด จากตลาดร้านค้านั้นไม่มีทางสำเร็จดอก ต่อให้เจ้าเดินไปเสาะหาความสะอาดทั่วประเทศ เจ้าก็ไม่มีวันจะได้ความสะอาด เพราะความสะอาดไม่มีตัวตนที่จับตวงขายได้เหมือนสินค้าอื่นๆ” ชายหนุ่มก้มหน้าถอนหายใจอย่างสิ้นหวังแล้วกล่าวว่า “ถ้าอย่างนั้นผมก็ไม่มีวันที่จะมีความสะอาดกับคนอื่นเขาละซี” มีซี ชายแก่ตอบยืนยันอย่างแข็งขัน เจ้าจะมีความสะอาดอย่างแน่นอน แต่ความสะอาดนั้น ไม่ใช่สิ่งที่จะต้องไปซื้อหาจากภายนอก ความสะอาดมีอยู่แล้วในตัวเจ้า ที่เสื้อผ้าเจ้า แต่มันแสดงตัวออกมาไม่ได้ เพราะถูกสิ่งสกปรกต่างๆปกปิดไว้ ถ้าเจ้าอยากสะอาดก็ทำได้ง่ายนิดเดียวเพียงแต่ชำระล้างสิ่งสกปรกออก ความสะอาดก็จะปรากฏตัวออกมาทันที ว่าแล้วชายแก่ก็คว้าแขนของชายหนุ่มไปยังฝั่งแม่น้ำพร้อมด้วยสปู่ก้อนใหญ่ ๒ ชั่วโมงผ่านไปเขากลายเป็นคนสะอาดสะอ้านทั้งเสื้อผ้าและร่างกาย

ดังเช่นคนที่ดิ้นรนแสวงหาความสุขในรูปแบบ สถานที่ ต่างๆ จนลืมความสุขที่แท้จริง ที่นี้เดี๋ยวนี้ here and now จึงต้องดิ้นรนไม่มีที่สิ้นสุดไม่รู้จักคำว่าพอเพียงเสียที ดังนั้น ความคิดที่ว่า ถ้าได้มากๆ มีมากๆ เป็นมากๆ เสพมากๆ

คงจะมีความสุข จึงต่อสู้ดิ้นรนตัวเป็นเกลียว (หัวเป็นน็อต) เมื่อได้มีเป็นเสพแล้ว ก็มีความสุขสนุกสนาน พอใจ เพลิดเพลินอยู่ชั่วครู่ก็กลับกลายเป็นความเบื่อที่เป็นตัวตึงหนา แต่แล้วก็เริ่มดิ้นรนแสวงหามากขึ้น ใฝ่มานานแล้วไข่มุขพอหรือยัง ที่จะเป็นอิสระให้กับตัวเอง เราดิ้นรนแสวงหาแทบล้มทั้งยืน แทบตายไม่ใช่เพื่อเลี้ยงตนที่แท้จริงแต่กลับ

เลี้ยงนายผู้ทหารคนที่คอยกำกับบังคับบัญชา นั่นคือค้นหา นั่นเอง จงกลับมาอยู่ความสุขกับปัจจุบัน และพอสื่อเกี่ยวกับการเลี้ยงกิเลสค้นหาเอาไว้ใช้งานเรา

Jataka Studies (ชาดกภาษาอังกฤษ)

By...Sathiro

Mr Monkey and Sir Crocodile [Good Manners]*

Once upon a time, Mr. Monkey¹ was living by himself near a riverbank. He was very strong, and he was a great jumper.

In the middle of the river there was a beautiful island covered with mango, jackfruit² and other fruit trees. There happened to be a rock sticking out of³ the water halfway between the bank and the island. Although it looked impossible, Mr. Monkey was used to jumping from the riverbank to the rock, and from the rock to the island. He would eat fruits all day and then return home by the same route each evening.

A high-class couple was living next to the same river — Sir Crocodile and Lady Crocodile. They were expecting their first brood⁴ of baby crocks⁵. Because she was pregnant Lady Crocodile sometimes wished for strange things to eat. So she made unusual demands on her faithful husband.

* http://www.buddhanet.net/bt_50.htm Buddhist Tales for young & Old

¹ นายจ้อ, ใจนุ้ย

² ขนน

³ ยื่นออกไปใน

⁴ ลูกๆ

⁵ ภาชนะดินเผา. สัตว์ที่ใช้งานไม่ได้

Lady Crocodile had been amazed, just like the other animals, by the way Mr. Monkey jumped back and forth to the island. One day she developed a sudden craving to eat the heart of Mr. Monkey! She told Sir Crocodile about her desire. To please her, he promised to get Mr. Monkey's heart for her in time for dinner.

Sir Crocodile went and laid himself down on the rock between the riverbank and the island. He waited for Mr. Monkey to return that evening, planning to catch him.

As usual, Mr. Monkey spent the rest of the day on the island. When it was time to return to his home on the riverbank, he noticed that the rock seemed to have grown. It was higher above water than he remembered it. He investigated and saw that the river level was the same as in the morning, yet the rock was definitely higher. Immediately he suspected the cunning Sir Crocodile.

To find out for sure, he called out in the direction of the rock, "Hi there, Mr. Rock! How are you?" He yelled this three times. Then he shouted, "You used to answer me when I spoke to you. But today you say nothing. What's wrong with you, Mr. Rock?"

Sir Crocodile thought, "No doubt on other days this rock used to talk to the monkey. I can't wait any longer for this dumb rock to speak! I will just have to speak for the rock, and trick⁶ the monkey." So he shouted, "I'm fine, Mr. Monkey. What do you want?"

Mr. Monkey asked, "Who are you?"

Without thinking, the crocodile replied, "I'm Sir Crocodile."

⁶ ลอ, ลวง

"Why are you lying there?" asked the monkey.

Sir Crocodile said, "I'm expecting to take your heart! There's no escape⁷ for you, Mr. Monkey."

The clever monkey thought, "Aha! He's right — there's no other way back to the riverbank. So I will have to trick him."

Then he yelled, "Sir Crocodile my friend, it looks like you've got me. So I'll give you my heart. Open your mouth and take it when I come your way."

When Sir Crocodile opened his mouth, he opened it so wide that his eyes were squeezed shut. When Mr. Monkey saw this, he immediately jumped onto the top of Sir Crocodile's head, and then instantly to the riverbank.

When Sir Crocodile realised he'd been outsmarted⁸ he admired Mr. Monkey's victory. Like a good sport in a contest, he praised the winner. He said, "Mr. Monkey, my intention towards you was unwholesome — I wanted to kill you and take your heart just to please my wife. But you wanted only to save yourself and harm no one. I congratulate you!"

Then Sir Crocodile returned to Lady Crocodile. At first she was displeased with him, but when the little ones came they forgot their troubles for a time.

The moral is: A good loser is a true gentleman.

⁷ n. v. run away, flee , dodge , evade, elude, avoid

⁸ ฉลาดเกินเหตุ

“ชีวิตกับบ่วง”

โดย...รตนปญโญ

เมื่อสมัยเด็กได้รู้จักและได้คุ้นเคยกับเครื่องดักสัตว์มากมายหลายชนิด กับดักเหล่านั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อจับสัตว์มาทำอาหาร ความไม่รู้ของเด็กกระทำไปโดยไม่รู้ว่า นี่คือการฆาตกรรม ทำร้ายสัตว์ และไม่รู้ว่ามีผิดหลักศีลธรรม ปากท้องคือ ความต้องการของชีวิต (มนุษย์) กับดักสัตว์คือ บ่วงหรือแดนประหาร สัตว์ที่เกิดมาเหมือน ถูกหลอกถูกล่าอยู่ตลอดเวลา ชีวิตเช่นนี้จึงหาคำว่า “อิสรเสรีภาพ” (Freedom) ไม่เจอ แม้แต่คนในปัจจุบัน ชีวิตเริ่มไร้เสรีภาพ เพราะเหมือนกำลังตกอยู่ในบ่วงหรือบ่วงที่เป็นกับดักแห่งการฆ่า ทำร้ายกัน หลอกกัน แย่งกัน ช่มเหงกันทุกวี่วัน

ตามทัศนะของศาสนาคริสต์บอกว่าชีวิตถูกพระเจ้าสร้างมา นั้นหมายความว่า ชีวิตมิได้เกิดมาอย่างเสรี เพราะถูกพระเจ้าควบคุมตั้งแต่เกิดแล้ว แต่ถึงกระนั้นก็มีนักคิดบอกว่า เรา (มนุษย์) มีเสรีภาพในตัวเองเสมอ เพราะเราสามารถที่จะทำอะไรก็ได้ตามใจปรารถนา ไม่ว่าจะพูด จะคิด จะทำ เรามีอิสระจริงหรือ ในจุดนี้ เมื่อนำเอาวิธีคิดแบบพุทธ เราเองก็เชื่อว่าอิสระเสรีเหมือนกัน เพราะว่าชีวิตเกิดมาแล้วมีสะพาน เชื่อมโยงความเขลาหรือขาดกำลังในการควบคุมตัวเองได้หมายความว่า พระพุทธศาสนาบอกว่า สัตว์โลกตกอยู่ใต้การกระทำของตัวเองที่ถูกครอบงำด้วยตัวอวิชชา (Ignorance) การเคลื่อนไหว การแสดงออก ล้วนมาจากศูนย์การควบคุมองคาพยพของร่างกายนั่นคือ “สมอง” (Brain) หากสมองได้รับการขัดเกลาอย่างดีและรู้การแสดงออกของตัวเองอย่างรอบคอบ มนุษย์ย่อมสามารถควบคุมพฤติกรรมของตัวเองได้จนเกิดศิลปกรรม งดงามทั้งกาย วาจา จึงเรียกว่า “จิต” (arted mind) แต่หากสมองขาดการฝึกฝน ขาดการมองถึงผลลัพธ์ของการแสดงออกทั้งหมด นั่นคือพฤติกรรมก็จะไหลไปตามแรงโน้มถ่วงของกรรมที่ถูกอวิชชาครอบครอง จุดนี้แหละที่พระพุทธศาสนาถือว่า เราไม่มีอิสระในตัวเอง นี่ยังไม่กล่าวถึงอิทธิพลการชักจูง การ

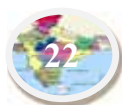

ถูกโน้มถ่วงจากสิ่งแวดล้อมหรือกิจกรรมบางอย่างที่สังคมสร้างมาเพื่อล่อลวงกันเอง จนทำให้เราไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ เช่น สื่อโฆษณา นารีศิลป์ (นางแบบ) เงินทอง บ้าน รถ เราเสียเงินซื้อสินค้าเหล่านี้มากเท่าไร เราคิดอย่างได้ในแต่ละวันกี่ครั้ง และนอกจากนั้นยังไม่ได้กล่าวถึงแรงสัญชาตญาณในตัวเอง ที่เหมือนเป็นโปรแกรมหรือตัวกำหนดบทบาทในการเปลี่ยนแปลงหรือพฤติกรรมของสัตว์ตามธรรมชาติ ซึ่งมันล้วนมีอิทธิพลต่อวิถีการเปลี่ยนแปลงทั้งสิ้น นั่นหมายความว่า เรากำลังถูกชักจูงทุกวัน ขาดตามสื่อต่างๆ ทุกวัน ก็ล้วนมาจากผลพวงของการขาดการควบคุมตัวเอง ขาดอิสรภาพในตัวเอง เราจึงตกในบ่อล่อลวงของกันเอง

ฉะนั้น หากจะมองว่า เรามีเสรีหรือไม่ คำตอบคือ “เรามีเสรีภาพที่ไม่มีอิสระ” เหมือนที่รุสโซ่กล่าวว่า “เราเกิดมาอย่างเสรีแต่ต้องถูกโซ่ตรวนล่ามอยู่” (Rousseau : 1712-1778) Man was/is born free; and everywhere he is in chains : *Social Contract*, Vol. IV, p. 131 หากเราไม่เข้าข้างตนเองเกินไปและหันมาใส่ใจจุดเล็กๆ (Atomic thought) เราจะพบว่า พระพุทธศาสนาสอนไว้ค่อนข้างตรงตามความจริงที่ว่า มนุษย์หรือสัตว์ถูกความอยาก ความโลภ ความโกรธขับเคลื่อนให้เป็นไปอย่างที่ตัวเองคิดหรือทำโดยปราศจากการรู้ตัวเองภายในก่อน อันที่จริงทุกคนรู้อยู่ว่า ตัวเองถูกโน้มน้าว แต่พอใจกับสิ่งตอบแทนมากกว่า หากมองในแง่บริโภคนิยม “ความอยาก” (Demand) คือ หัวใจของการผลิต (Power of Product) มุมมองที่ต่างจากนี้คือ มุมในอภิปรัชญา เราเกิดมาเสรีภาพหรือไม่ ในอินเดียยอมรับกันว่า พระพรหมคือ ผู้ลิขิตชีวิต ต้องรออำนาจดลจากพระเจ้า ชีวิตจึงจะถูกขับเคลื่อน ส่วนในทัศนะของชาวคริสต์ก็เช่นกัน พระเจ้าได้สร้างชีวิต ชีวิตเป็นของพระองค์ ในทัศนะของพุทธมองว่า เราถูกกรรมกำหนดมา ดังนั้น เราจะหาคำว่า เสรีภาพได้จากไหน คำตอบจากศาสนาเหล่านี้คือ อินดูได้มาจาก การสร้างอตตให้เกิดวิโมกข์ แล้วชีวิตจึงจะหลุดวงเวียนวัฏจักร ส่วนคริสต์ได้มาจากความเชื่อในความดีงามของพระองค์ แล้วสร้างชีวิตเพื่อที่จะเข้า

ไปสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ สำหรับพุทธมองว่า เสรีภาพมาจาก (การกระทำของ) ตัวเองที่ฝึกฝน ชัดเกลี้ยงจึงบรรลุนิพพาน

สำหรับผู้เขียนมองว่าการที่เราจะรู้จักเสรีภาพตัวเองได้ดีต้องเรียนรู้ที่จะแสดงออกอย่างยืดหยุ่นในทุกวินาที โดยยึด “สายกลางกับตัวเอง” (self is center) เป็นหลัก หมายความว่า ชีวิต คือ ลมหายใจ ลมหายใจคือ ความคิด ความคิด คือ กาย กาย คือ สายพานที่เชื่อมโยงสิ่งแวดล้อม ที่ล้อมเราอยู่ตลอดชั่วอายุ หากไม่มีเรา เป็นศูนย์กลาง เราคงไม่รู้ว่าจะอะไรคือ โลก อะไรคือ ชีวิต และไม่รู้ว่ามีอะไรอยู่ในชีวิต ในขณะเดียวกัน เราถูกดึงดูดจากสิ่งต่างๆ มากมาย เราต้องยืดหยุ่นกับสิ่งเหล่านั้นเป็น ไม่เอนเอียงง่าย ไม่หลงมกง่าย อยู่บนฐานตัวเอง หากจะเทียบก็เหมือนเรายืนใน กลางสี่แยก ย่อมมองเห็นเส้นทางสี่ทางได้ชัดทำตัวเหมือนอยากแต่ไม่ยื้อ สร้างทำ มายาแต่รู้จริง ทำนิ่งแต่เคลื่อนไหว ฉะนั้น คำตอบของปรัชญาคือ “men center” หมายความว่า มนุษย์ควรให้ความสำคัญในศักยภาพของตัวเองให้ถึงที่สุด ทุกทาง ทุก คำตอบล้วนมาจากการสร้างสรรค์ของเราเองทั้งสิ้น ไม่มีใครมอบให้ ขุดค้นแสวงหา เพชรเม็ดงามที่ตัวเองให้เป็น วางท่าทีต่อโลก สังคม สิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมเรานั้นเอง คือ ผู้กุมชีวิตให้เปลี่ยนแปลง หากจะมองว่า ชีวิตคือ บ่วงก็ใช่ หากจะมองว่า ชีวิตคือ เสรีภาพก็ใช่ หากจะมองชีวิตคือ กับดัก ก็ใช่เช่นกันเพราะชีวิตอุบัติมาพร้อมที่จะ “เป็น” (to be) ตามที่โลกต้องการ ตามที่เราต้องการแต่หนทางที่เป็นอุดมคติของชีวิตมิให้ เลือมากมาย เรา “พร้อม” (to be ready) ที่จะกลายเป็นหรือไม่ว่า หรือเราพร้อมที่ ติดบ่วงแร้วของโลกจนไม่อาจเรียกร้องหาความอิสระได้หลับตาสำนึกในที่สงบสัจด ปลดปล่อยอารมณ์ความคิดให้อิสระสักครู่ดูการเคลื่อนไหวของลมแห่งชีวิตซ้ำๆ ทบทวน พฤติกรรมแบบสายกลางอย่าเข้าข้างตัวเองอย่าดูหมิ่นตัวเองอย่าเชื่อใครง่ายๆ ลองทำ ดู แล้วคำพูดของคุณจะออกมาด้วยความสุขุมจะไม่วิ่งไล่ตามคนอื่น จงเชื่อกฎแห่งการ กระทำของตัวเอง เชื่อเวลาของโลก เชื่อการเปลี่ยนแปลงของชีวิต นั่นคือ เงื่อนไขที่

ยิ่งใหญ่ของสรรพสิ่งอย่างแท้จริง ลำรวจผิวกาย กำลัง คักยภาพของตัวเอง ท่านจะค่อยๆ พบความจริง ยิ่งอายุมากยิ่งขึ้นยิ่งปรากฏ ยิ่งรู้สึกยิ่งเข้าใจชีวิตที่กำลังครองอยู่นี้ชัดเจน

ปัจจุบัน มนุษย์จะเอาตัวรอดอย่างไรจากสิ่งชักจูงได้อย่างไร อยู่อย่างไรจะไม่ตกในบ่วงหรือบ่อแห่งกลลวงกันเอง และตัวเอง โลกสำหรับคนที่เพิ่งเกิด คนที่ไม่คุ้นเคย ย่อมน่าดึงดูดตาน่าตื่นเต้น น่าหลงใหล ในแสงสี เราจึงพบว่า เด็กเยาวชนสมัยนี้มีปัญหาเรื่องการแยกแยะสีแสง กลไกของโลกมนุษย์ กิจกรรมต่างๆ จากเทคโนโลยีไม่ออก จนเหมือนถูกหลอก ถูกลวงให้หลงในแสงสี หมกมุ่นกับภาพมายา การโฆษณาหลงใหลในกิน ในเกม ในกาม ในเกียรติ จนเหมือนกับว่า สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต โลกไม่ได้น่ารักสวยงามทั้งหมด ทุกอย่างมีสองมุมเสมอ ทำอย่างไรให้เด็กเหล่านั้น รู้จักมุมกว้างๆ ของโลกและชีวิตให้เป็น พ่อแม่ ผู้ใหญ่คือ ผู้มีประสบการณ์ที่จะบอกสอนให้พวกเขาได้รู้จักว่า อะไรเป็นอะไร (should do or should do not) แต่ปัญหา คือ ผู้ใหญ่สอนไม่เป็น ไม่มีแม่แบบที่ดี (Model) ในขณะที่ความคิดเด็กมีมุมมองที่ต่างจากผู้ใหญ่ ภาพมันจึงออกมาว่า เด็กมักตามใจความอยาก ความต้องการ ความพอใจของตัวเองเป็นใหญ่ ส่วนผู้ใหญ่อยากให้เด็กๆ เชื่อฟังตัวเอง มีเหตุผล มีศีลธรรม มีมารยาท เคารพพ่อแม่ อะไรคือ ทางที่จะประสานกัน เพื่อให้เกิดการเกื้อกูลแก่กันในสังคมเพราะทั้งเด็กและผู้ใหญ่ล้วนแต่สามารถสร้างสรรค์หรือทำลายสังคมได้เท่าๆ กัน หรือเราจะวางกับดักเพื่อแสวงหาประโยชน์จากกันและกันจนขาดทางหลวงที่จะเดินตามหลักศีลธรรมอันดีงามของสังคม

วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

โดย....อภิชาติโต

วันวิสาขบูชา: วันแห่งการเริ่มต้นความสมานฉันท์และสันติภาพที่ยั่งยืน

วันวิสาขบูชา คนที่ศึกษาพระพุทธศาสนามาบ้างแล้วก็คงจะทราบว่าเกี่ยวกับอะไรแต่ในที่นี่จะกล่าวถึงวันวิสาขบูชาในแง่ความสำคัญ ที่พวกเราอาจจะไปติดอยู่กับประวัติพระองค์หรือติดอยู่กับตัวบุคคล ภาษาฝรั่งเขาใช้คำว่า historical or personal Buddha ซึ่งเป็นบุคคลในประวัติศาสตร์เท่านั้นด้วยไม่ค่อยนำไปปฏิบัติทางจริยวัตรที่เป็น

แบบอย่างมาประพฤติปฏิบัติเท่าที่ควร พระองค์ตอนที่ทรงประสูติทรงประกาศสันติภาพ ทรงตรัสรู้ประกาศสันติภาพ และปรินิพพานก็ประกาศสันติภาพ

ตอนที่ทรงประสูติทรงประกาศสันติภาพ โดยทรงเปล่ง ความเป็นอิสระจากวัตถุธาตุ

สภาพแวดล้อมทางสังคมสมัยนั้น พระพุทธศาสนาอุบัติขึ้นท่ามกลางลัทธิศาสนาพราหมณ์ ซึ่งถือเทพเจ้า พระพรหม เป็นผู้สร้างโลก (the Creator) เป็นผู้กำหนดชะตาชีวิตซึ่งเป็นขั้วตาย และมนุษย์เองต้องทำพิธี บวงสรวงบูชา (ติดสินบน) เทพเจ้า ดังนั้นคนสมัยนั้นจึงประดิษฐ์คิดค้นการบวงสรวงหลายอย่างเพื่อเอาใจพระพรหม ทำให้พระพรหมโปรดปราน ในพระเวทย์พระพรหมแบ่งมนุษย์เป็น ๔ วรรณะ ไม่ว่าจะเป็นเกิดเป็นวรรณะไหน ต้องยอมรับสภาพ ไม่มีทางเปลี่ยนแปลงได้ เพราะเป็นพระประสงค์ของพระพรหม หรือพระเป็นเจ้า แต่สันติภาพเริ่มเบ่งบานเมื่อเจ้าชายน้อยประสูติ ได้ครู่หนึ่ง ทรงยืนได้ อย่างมั่นคงด้วยพระบาททั้งสองที่เสมอกัน ทรงผินพระพักตร์ไปทางทิศเหนือทรงดำเนินไป๗ ก้าวขณะที่หมู่เทวดากันเฝ้าจัดจรัสตามเสด็จ ทอดพระเนตรไปยังทิศต่างๆ แล้ว ทรงเปล่งพระอาสภิวาจา (วาจาอย่างองอาจ) ประกาศอิสรภาพของมวลมนุษย์ชาติว่า ‘เราคือผู้เลิศของโลก เราคือผู้เจริญที่สุดของโลก เราคือผู้ประเสริฐที่สุดของโลก ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายบัดนี้ภาพใหม่ไม่มีอีก นี้มิใช่พระคำรัสที่ดูหยังยโส แต่เป็นการประกาศอิสรภาพของมนุษย์ชาติ แสดงถึงศักยภาพของมนุษย์ที่จะพัฒนานตนเองและเป็นผู้ประเสริฐกว่าสัตว์อื่นด้วยการฝึกฝนจิตใจของตนยกระดับให้สูงขึ้นไป นั้นนำไปสู่การตรัสรู้ของพระองค์เป็นเครื่องพิสูจน์ยืนยันได้อย่างชัดเจนด้วยศักยภาพเช่นนั้นไม่มีความจำเป็นอันใดที่

มนุษย์จะร้องขออ้อนวอนจากภายนอกหรือพระผู้เป็นเจ้าของที่ไม่ต้องอ้อนวอนขอ แต่ควรที่จะพัฒนาปรับปรุงแก้ไขตัวเองให้ดีที่สุดเพราะคนที่เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน (ชาวพุทธ Buddhist) แม้แต่เทวดาและมนุษย์เองยังสรรเสริญ ด้วยทำที่ตอนประสูตินี้เอง ทำให้มนุษย์พึ่งตนเองมากขึ้นเป็นการหันกลับมาอ่านตัวออก บอกตัวเองได้ ใช้แต่เองเป็น เย็นให้ตัวเองได้สัมผัส การที่จะพึ่งเทพเจ้าหรือสิ่งภายนอก จึงถูกปฏิเสธและควรกลับย้อนดูตัวเอง เพื่อสร้างสันติภาพภายในที่ยั่งยืน ไม่มีความจำเป็นอะไรที่มนุษย์จะฝากชะตาชีวิตไว้กับเทพเจ้าเพราะขนาดเทพเจ้ายังอยากได้เครื่องเช่นสรวงบูชา ถือว่าเป็นการติดสินบนพระเป็นเจ้า พระเป็นเจ้าไหนที่รับสินบนหรือเครื่องเช่นนับเป็นผู้คอร์รัปชัน ดังนั้นมนุษย์สามารถสร้างศากยภาพในตนเองได้แล้วแม้แต่เทพยังต้องยอมสยบและให้ความเคารพ หลักนี้เองมนุษย์ต้องมีศรัทธาต่อตัวเองในการที่จะพัฒนา ยิ่งขึ้นไป เจ้าชายน้อย ขณะประสูติได้ฝากแง่คิดไว้ให้เราไว้แล้ว

ทรงตรัสรู้ประกาศสันติภาพ ถ้านับจากวันเวลาที่ตรัสรู้ พระองค์ทรงประกาศชัยชนะที่ชนะได้ยากคือกิเลสที่นอนเนื่องอยู่ในสันดาน และแผ่สันติ ไปยังคน นับเป็นการเริ่มต้นที่เป็นแบบอย่างให้คนรุ่นหลังอาจดูไม่ถึงความเป็นพุทธะสมบูรณ์แต่แค่เข้าถึงเศษเสี้ยวความเพียรพยายามของพระองค์ได้ก็เป็นการดี พระองค์เริ่มต้นสันติภาพด้วยตัวพระองค์ก่อนด้วยการปฏิบัติบำเพ็ญเพียรทางกาย (ตบะ) และทางจิต (โยคะ) เป็นเวลา ๖ ปีและสร้างเสรีภาพให้ผู้อื่น ด้วยการทำคุณประโยชน์มหาศาลตลอดพระชนม์ชีพ ๔๕ ปี ซึ่งถือว่านานเป็นการทำงานที่หนักมาก ถ้าพูดถึงปัจจุบัน ๕๕-๖๐ ก็เกษียณ แต่พระองค์ไม่เคยทรงเกษียณตัวพระองค์เลยยังคงทำงานหนักมาก นอนวันละ ๔ ชั่วโมงก็ว่าได้ ทั้งวันก็แสดงธรรมแก่คนอื่นที่ทรงพบปะสนทนาด้วยจนกระทั่งใกล้จะปรินิพพานก็ยังทรงนำสันติภาพไปสู่ใจคน และเสรีภาพไปสู่สังคม นับเป็นการเริ่มต้นอีกครั้งหนึ่ง

และปรินิพพานก็ประกาศสันติภาพ แม้แต่วันปรินิพพานก็ทรงแผ่แผ่แก่ผู้อื่น เพราะถ้าพระองค์ไปปรินิพพาน ที่เมืองหรือแคว้นใหญ่ๆ ซึ่งในสมัยนั้นก็มีแคว้นที่ปกครองด้วยระบบราชาธิปไตยหรือระบบสมบูรณาสิทธิราช ได้แก่แคว้น มคธ โกศล วังสะและอวันตี และแคว้นที่ปกครองแบบรีปบลิค สาธารณรัฐ วัชชีและอื่นๆ พระอานนท์เองได้ขอร้องพระพุทธเจ้าอย่าได้ปรินิพพานในเมืองเล็ก เมืองดอน เมืองกึ่ง แต่ให้เสด็จไปปรินิพพานที่เมืองใหญ่เหล่าอื่นยังมีอยู่ เช่น กรุงจัมปา กรุงราชคฤห์ กรุงสาวัตถี เมืองสาเกต กรุงโกสัมพี กรุงพาราณสี ประสงค์จะ

ให้พระพุทธเจ้าเสด็จปรินิพพานในเมืองเหล่านี้ เหตุผลของพระอานนท์คือ ขัตติยมหาศาล พราหมณมหาศาล คหบดีมหาศาล* ผู้เลื่อมใสอย่างยิ่งในพระพุทธเจ้า มีอยู่มากในเมือง เหล่านั้น ท่านเหล่านั้นจะทำการบูชาพระสรีระของพระตถาคต แต่พระพุทธเจ้าไม่เสด็จไป เพราะสมัยนั้นบ้านเมืองอยู่ในยุคภาวะตึงเครียดทางสงคราม ระหว่างหลายแคว้นใหญ่ด้วยกัน พระองค์ทรงมองเห็นการณ์ไกล พระปฏิปทานี้เองทำให้พระองค์เป็นโลกวิทูรู้แจ้งโลก เพราะหลังจากปรินิพพาน ถ้าเป็นเมืองเล็กก็ง่ายต่อการแจกจ่ายพระบรมสารีริกธาตุหรือวัตถุสิ่งของ ต่างๆที่เกี่ยวกับพระองค์ ดังที่หลายเมืองมาขอส่วนแบ่งเพื่อไปประดิษฐานในแคว้นหรือเมืองของตน ทำให้ไม่เกิดสงคราม และพระองค์เป็นพระบรมศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ปรินิพพานด้วยความสงบ ไม่ได้ตายกระแทกหั้น (ตายโหง) หรือปราศจากสถิติัมปชัญญะต่างจากปุถุชน แต่ทรงมีสติครบ สมบูรณ์และยังทรงสอนผู้นับอยู่หลังวันปรินิพพานเป็นวันเริ่มต้นแห่งการนับพุทธศักราช ล่วงมา จนถึงปัจจุบันไม่มีสงครามศาสนาในนามพระพุทธเจ้า (Just war) เพื่ออ้างความชอบธรรม ทำลายศาสนิกชนอื่น และถึงแม้จะมีนิกายแตกแยกออกไปทางความคิดและเหตุผลด้านความอยู่รอดเป็นจำนวนมากแต่ปรากฏไม่มีการทะเลาะเบาะแว้งระหว่างนิกายในพระพุทธศาสนาเลย ไม่มีการฆ่า ทำลาย มีแต่ศาสนาหรือลัทธิอื่นทำลายอยู่ข้างเดียว พระองค์เองก็ไม่ให้ประมาทในชีวิตให้มีความเพียรพยายาม ดังนั้นนับว่าหลังจากพระพุทธเจ้าปรินิพพาน ถือเป็นแบบอย่างเป็นวันเริ่มต้นแห่งสันติภาพอย่างแท้จริง ควรที่ชาวพุทธจะถือเป็นแบบอย่าง

* ที.ม.อ. ๒๑๐/๑๙๓ มหาศาล หมายถึงผู้มีทรัพย์มาก ขัตติยมหาศาลมีพระราชทรัพย์ ๑๐๐-๑,๐๐๐ โกฏิ พราหมณมหาศาลมีทรัพย์ ๘๐ โกฏิ คหบดีมหาศาลมีทรัพย์ ๔๐ โกฏิ

พุทธเจ้า

โดย.....วิสุทธธมโม

ฉบับนี้จะได้นำเสนอ สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธเจ้า ที่เคยผ่านหูผ่านตามาบ้างแล้วจากธรรมศึกษา และบาลีศึกษาและการอ่านพระไตรปิฎกเพื่อย้ำให้ท่านผู้อ่านเข้าใจบริบททางสังคม สิ่งแวดล้อม สถานที่ต่างๆ จะได้เข้าใจหลักธรรมะที่ทรงแสดงมากยิ่งขึ้น จะได้แสดงพรพราที่พระพุทธเจ้าทรงจำเ้าที่ปรากฏหลักฐาน

ชีวประวัติของพระพุทธเจ้า

ตั้งแต่ตรัสรู้ถึงปรินิพพานเป็นระยะเวลา 45 พรรษา พระองค์จาริกไปยังแคว้นต่างๆ ในชมพูทวีปตอนเหนือ เพื่อเผยแผ่พระธรรมคำสอนของพระองค์ พร้อมทั้งอบรมสาวกตั้งพุทธบริษัทขึ้นอย่างมั่งคั่ง ยากที่จะเรียงลำดับได้ว่าปีใดพระองค์เสด็จไป ณ ที่ใดและทรงสั่งสอนอะไรบ้าง ซึ่งพระองค์หลังจากเสด็จออกผนวชแล้วทรงบำเพ็ญเพียรอย่างหนัก เป็นเวลา ๖ ปีทรงบำเพ็ญทางจิตที่เรียกว่า โยคะและทรงบำเพ็ญเพียรทางกายที่เรียกว่า ตบะ ทรงลองมาทั้ง ๒ วิธีโดยใช้พระวรกาย และพระหฤทัยวิจัยพระองค์เรียบเรียงได้ตามช่วงการเข้าพรรษาของพระองค์ในที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้

พรรษาที่ 1 ตรัสรู้ใต้ต้นโพธิ์ ณ คันทวันเพ็ญเดือน

วิสาขะ (กลางเดือน 6) 2 เดือนต่อมา คือวันเพ็ญเดือน

อาสาฬหะ (กลางเดือน 8) ทรงเทศนาโปรดเบญจวัคคีย์ (คณะ 5 คน) ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ด้วยธรรมจักกัปปวัตตนสูตร ต่อมาอีก 5 วันทรงเทศนาโปรดเบญจวัคคีย์ด้วยอนัตตลักขณสูตร วันต่อมาได้พระยสเป็นสาวก ทรงจำพรรษาที่เมืองพาราณสี แคว้นกาสิ (ปัจจุบันอยู่ในรัฐอุตตรประเทศ)

พรรษาที่ 2 เสด็จเสนาบดีในตำบลอุรุเวลกัสสปะ นทีกัสสปะ คยากัสสปะ กับศิษย์ 1000 คน ตรัสอาทิตตปริยายสูตรที่คยาสิละ เสด็จราชคฤห์แห่งแคว้นมคธ กษัตริย์เสนียะพิมพิสาร ทรงถวายสวนเวฬุวันแด่พระสงฆ์ ได้สาริบุตรและโมคคัลลานะเป็นสาวก อีก 2 เดือนต่อมา เสด็จจากบิลพัสดุ์ ทรงพำนักที่นิโครธารามได้สาวกมากมาย เช่น นันทะ ราหุล อานนท์ อุบลี เทวทัต และพระญาติอื่นๆ อนาถปิณฑิกะอาราธนาสู่กรุงสาวัตถีแห่งแคว้นโกศล ถวายสวนเชตะวันแด่คณะสงฆ์ ทรงจำพรรษาที่นี่

พรรษาที่ 3 นางวิสาขาถวายบุพพาราม ณ กรุงสาวัตถี ทรงจำพรรษาที่นี่

พรรษาที่ 4 ทรงจำพรรษาที่เวฬุวัน ณ กรุงราชคฤห์แห่งแคว้นมคธ

พรรษาที่ 5 โปรดพระราชบิดาจนบรรลุลอรหัตผล ทรงไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างพระญาติฝ่ายสักกะกับพระญาติฝ่ายโกสิยะเกี่ยวกับการใช้น้ำในแม่น้ำโรหิณี ทรงบวชพระนางปชาบดีโคตมี และคณะเป็นภิกษุณี

พรรษาที่ 6 ทรงแสดงยมกปาฏิหาริย์ในกรุงสาวัตถี ทรงจำพรรษานนฺดูเขามังกลุปรพต

พรรษาที่ 7 ทรงเทศนาและจำพรรษาที่กรุงสาวัตถี ระหว่างจำพรรษาเสด็จขึ้นสวรรค์ชั้นดาวดึงส์โปรดพระมารดาด้วยพระอิทธิพร

พรรษาที่ 8 ทรงเทศนาในแคว้นภัคคะ ทรงจำพรรษาในสวนเภสกลาวัน

พรรษาที่ 9 ทรงเทศนาในแคว้นโกสัมพี

พรรษาที่ 10 คณะสงฆ์แห่งโกสัมพีแตกแยกอย่างรุนแรง ทรงตกเตือนไม่เชื่อฟัง จึงเสด็จไปประทับและจำพรรษาในป่าปาลิเลยยกะ ช้างเชือกหนึ่งมาเผ่าพิทักษ์และรับใช้ตลอดเวลา

พรรษาที่ 11 เสด็จกรุงสาวัตถี คณะสงฆ์แห่งโกสัมพีปรองดองกันได้ ทรงจำพรรษาในหมู่บ้านพราหมณ์ชื่อเอกนาถา

พรรษาที่ 12 ทรงเทศนาและจำพรรษาที่เวรัญชา เกิดความอดอยากรุนแรง

พรรษาที่ 13 ทรงเทศนาและจำพรรษานนฺดูเขาจา

ลิกบรพต

พรรษาที่ 14 ทรงเทศนาและจำพรรษาที่กรุงสาวัตถี ราหุลอุปสมบท

พรรษาที่ 15 เสด็จกรุงกบิลพัสดุ์ สุปปพุทธะถูกแผ่นดินสูบเพราะขัดขวางทางผ่าน

พรรษาที่ 16 ทรงเทศนาและจำพรรษาที่อาฬวี

พรรษาที่ 17 เสด็จกรุงสาวัตถี กลับมาอาฬวีและทรงจำพรรษาที่กรุงราชคฤห์

พรรษาที่ 18 เสด็จอาฬวี ทรงจำพรรษานนฺทเขาจากลิกบรพต

พรรษาที่ 19 ทรงเทศนาและจำพรรษานนฺทเขาจากลิกบรพต

พรรษาที่ 20 โจรองคฺคิมาลกลับใจเป็นสาวก ทรงแต่งตั้งให้พระอานนทรับใช้ใกล้ชิดตลอดกาล ทรงจำพรรษาที่กรุงราชคฤห์ ทรงเริ่มบัญญัติพระวินัย

พรรษาที่ 21-44 ทรงยึดเอาเชตะวันและบุพพารามในกรุงราชคฤห์เป็นศูนย์เผยแผ่และที่ประทับจำพรรษา เสด็จพร้อมสาวกออกเทศนาโปรดเวไนยสัตว์ตามแคว้นต่าง ๆ โดยรอบ

พรรษาที่ 45 และสุดท้าย ปรากฏในมหาปรินิพพานสูตร มหาสุทฺถสสูตร และชนวสภสูตร ความว่า พระเวททตบองร้ายพระพุทฺธเจ้าบริเวณเขาคิชฌกูฏใกล้กรุงราชคฤห์ ถึงกับพระบาทห้อโลหิต ทรงได้รับการบำบัดจากหมอชวก วัสสการเข้าเฝ้า เสด็จอัมพลัญจิกา นาลันทา และปาฏลิกามตามลำดับ ทรงข้ามแม่น้ำคงคาที่โตมิตตธ เสด็จต่อไปยังโกฏิกาม นาทิกาม และเวสาลี ทรงพำนักในสวนของนางคณิกาอัมพาลี เสด็จจำพรรษาที่เวฬุวัน ทรงเริ่มประจวร และ 3 เดือนต่อมาเสด็จสู่ปรินิพพานในเมืองกุสินาราแห่งแคว้นมัลละ

These five trades ought not to be practiced by a layman. What five? Trade in weapons, trade in human beings, trade in flesh, trade in alcohol and trade in poisons.

ภาษาไทย: วรรณคดีไทยให้อะไรกับชีวิต

โดย...ธัญลักษณ์

วรรณคดีให้สิ่งใดกับชีวิต

เมื่อพินิจคิดดูคุณค่า

วรรณคดีรู้ชีวิตความเป็นมา

รุ่นปู่ย่าบรรพบุรุษของคนไทย

ทั้งในด้านการงานความเป็นอยู่

การต่อสู้ดำรงไทยให้ยิ่งใหญ่

ทั้งวัฒนธรรมประเพณีวิถีไทย

ลูกหลานได้รู้ที่มาของตนเอง

วรรณคดีไทยเป็นสื่อที่แสดงให้เห็นสภาพชีวิตของคนไทยในสมัยก่อนทั้งในด้านการประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตประจำวัน เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และสังคมในสมัยนั้น เพื่อสื่อให้รู้และเข้าใจถึงรากเหง้าความเป็นไทย ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของสังคมและวัฒนธรรมซึ่งเป็นประโยชน์ต่อบัจจุบันหรือแม้แต่ในอนาคต การถ่ายทอดเนื้อหาในวรรณคดีผู้แต่งในฐานะของผู้ส่งสารจะสื่อสารถึงผู้รับด้วยการสื่อผ่านเสียง และสื่อผ่านตัวอักษร สารที่สื่อได้แก่ประสบการณ์ ความรู้ ความคิด ความรู้สึกและจินตนาการของผู้แต่งซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ของผู้แต่ง และประสบการณ์ร่วมกับคนในสังคมเดียวกันของผู้แต่ง

วรรณคดีไทยมีจุดเด่นอยู่ที่ศิลปะการใช้ภาษาหรือวรรณศิลป์กับจินตนาการของผู้แต่ง ซึ่งเมื่อได้ฟังหรือได้อ่านย่อมทำให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตามไปด้วย อาจจะเป็นอารมณ์ที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ หรือมีทั้งสองประการก็ได้ เนื้อหาหรือแนวความคิดหลักในวรรณคดีส่วนใหญ่ นอกจากให้ความบันเทิงใจแก่ผู้อ่านแล้ว ผู้แต่งมักแทรกเจตนาที่จะบอกเล่าข้อเท็จจริง ให้ความรู้ อบรมสั่งสอน หรือโน้มน้าวใจผู้รับสารไปในทางใดทางหนึ่งได้อย่างแนบเนียนเนื่องจากไม่มีข้อความบังคับให้กระทำ

เนื้อหาในวรรณคดีไทยนอกจากแสดงให้เห็นสภาพชีวิตของคนไทยแล้วยังให้คุณค่าแก่ผู้อ่านทางด้านอารมณ์ทางด้านความรู้ทางด้านคติธรรมหรือการชี้ให้เห็นความจริงแท้ของชีวิตให้คุณค่าทางปัญญาหรือความคิดซึ่งผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านวรรณคดี มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย พระเจ้านันทบุเรงกษัตริย์มอญได้พระราชทานพระราโชวาทแก่พระมหากษัตริย์ 8 ข้อ เมื่อพระมหากษัตริย์ยกทัพมาตีไทย คือ

1. อย่าหุเบาใจเบา คืออย่าฟังหรือดูอะไรแต่เพียงตื่น ๆ
2. อย่าทำอะไรตามใจชอบโดยไม่คิดถึงใจผู้อื่น
3. ให้เอาใจทหารให้มีกำลังใจอีกเต็ม กล่าวหาญในการสู้รบเสมอ
4. อย่าไว้ใจคนขลาดและคนเขลา
5. ควรรอบรู้ในการจัดกระบวนทัพทุกรูปแบบ
6. รู้หลักพิชัยสงคราม การตั้งค่าย
7. รู้จักให้บำเหน็จความดีความชอบแก่แม่ทัพนายกองที่เก่งกล้าสามารถ
8. อย่าเกียจคร้านไม่มีความพากเพียร

เมื่อเราได้รับความรู้จากพระราโชวาททั้ง 8 ข้อนี้ เราสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากผู้แต่งได้แทรกคติธรรมในการดำรงชีวิตไว้ให้กับผู้อ่านคือ

1. ให้ดูแลตนเองให้พ้นจากภัยอันตราย ด้วยการมีสติ รู้จักรวังตนเอง รู้จักอดกลั้น มีขันติ ใช้วิจารณ์ญาณในการคิด โดยอย่าเป็นคนหุเบาใจเบา อย่าทำอะไรตามใจชอบโดยไม่คิดถึงใจผู้อื่น อย่าไว้ใจคนขลาดและคนเขลา และอย่าเกียจคร้านไม่มีความพากเพียร

2. ให้ดูแลผู้อื่น ซึ่งอาจเป็นลูกน้อง เพื่อนร่วมงานให้มีความสุขทั้งกายและใจอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการให้ความช่วยเหลือ ให้ขวัญกำลังใจ ให้รางวัลตอบแทน ดังพระราโชวาท พระเจ้านันทบุเรง พระราชทานแก่พระมหาอุปราชให้เอาใจทหารให้มีกำลังใจอีกเต็มกล่าวหาญในการสู้รบเสมอและรู้จักให้บำเหน็จความดีความชอบแก่แม่ทัพนายกองที่เก่งกล้าสามารถ

3. ให้เป็นผู้ใฝ่รู้ เพื่อนำความรู้มาใช้ในการดำเนินชีวิต หรือการแก้ปัญหา ด้วยการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ดังพระราโชวาทพระเจ้านันทบุเรง พระราชทานแก่พระมหาอุปราชว่า ควรรอบรู้ในการจัดกระบวนทัพทุกรูปแบบ และรู้หลักพิชัยสงคราม การตั้งค่าย

วรรณคดีเรื่องลิลิตตะเลงพ่ายนี้ เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งที่ยกมาแสดงให้ท่านผู้อ่านเห็นว่าการอ่านวรรณคดีไทยนอกจากผู้อ่านจะได้รับความรู้ ความบันเทิงใจแล้วยังมีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขอีกด้วย ดังนั้นหากท่านผู้อ่านมีเวลาว่างลองหยิบวรรณคดีไทยขึ้นมาอ่านสักเรื่องหนึ่ง รับรองว่าท่านจะได้รับความบันเทิงใจอย่างแน่นอน

ธรรมะกับเยาวชน

โดย...อาจารย์ปาลี

คอลัมน์นี้มีวัตถุประสงค์นำเสนอหลักธรรมะที่เกี่ยวกับเยาวชนที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนา ซึ่งในครั้งนี้เป็นเรื่องแรกผู้เขียนขอแนะนำเรื่องเกี่ยวกับเด็กที่ควรเรียนรู้และปฏิบัติตาม ให้เด็กนั้นมีเมตตาต่อสรรพสิ่งโดยมิใช่เฉพาะคนเท่านั้นแต่ยังรวมทั้งสรรพสิ่งทั้งปวง

แม้เป็นเด็ก ก็เป็นบัณฑิตได้

คราวหนึ่ง สามเณรองค์หนึ่ง เดินทางไปเที่ยวบิณฑบาตกับพระอาจารย์ ขณะเดินทางผ่านหมู่บ้านแห่งหนึ่ง พบชาวบ้านกำลังดัดลูกศรอยู่ จึงถามอาจารย์ว่า ชนพวกนี้กำลังทำอะไรอยู่ อาจารย์จึงบอกว่า พวกเขาดัดลูกศรอยู่ สามเณรก็คิดว่า ชนพวกนี้ดัดสิ่งที่ไม่ดีชีวิตซึ่งคิดให้ตรงได้ คนที่ยังไม่ตรงคือทำชั่วอยู่ ทำไม ไม่อาจจะทำให้ตรงคือไม่ทำชั่วอีกไม่ได้เล่า แม้เดินทางต่อไป เจออะไร เช่น เหมือง ก็จะถามอาจารย์เสมอ อาจารย์ก็ตอบให้ความกระจ่าง เพราะเหตุนี้ สามเณรองค์นี้ เพราะสาเหตุที่ฉลาดซักถามแล้วคิดฝึกฝนตน ภายหลังจึงได้นามว่าบัณฑิต

คติธรรม: ผู้ที่จะเป็นบัณฑิต ควรมีลักษณะที่

เพียบพร้อมด้วย สู่ (ฟัง) จิ (คิด) ปุ (ถาม) ลิ (เขียน)

(ธรรมบท)

เด็กว่านะโม

ณ เมืองแห่งหนึ่ง เด็กคนหนึ่ง เป็นลูกของพราหมณ์ผู้นับถือพระพุทธศาสนา และสวด นะโม พุทธัสสะ ได้ วันหนึ่งเมื่อตามพ่อไปตัดฟันในป่านอกเมือง ตอนเย็นเมื่อพ่อไปตาม

ว้าวในเมือง แล้วออกมาไม่ทัน เพราะประตูเมืองปิด ตอนค่ำเมื่อลูกเห็นว่าพ่อยังไม่ออกมา จึงเข้าไปนอนอยู่ใต้ท้องเกวียน ก่อนนอนก็รู้สึกกลัวอย่างมาก จึงภาวนาขึ้นว่า นะโม พุทธัสสะ อยู่อย่างนี้ แล้วนอนหลับไป ขณะนั้นยักษ์สองตนซึ่งอยู่ในบริเวณนั้น ยักษ์ตนหนึ่งต้องการจับเด็กนั้นไปกิน แต่ไม่สามารถจับกินได้ เพราะเมื่อถูกต้องตัวเด็ก ครึ่งใด ก็จะร้อนเหมือนถูกต้องไฟ เมื่อยักษ์ไปถามยักษ์เพื่อนรักว่า ทำไมเด็กจึงร้อนมาก ยักษ์เพื่อนรักบอกว่าเป็นเพราะพุทธานุภาพที่เด็กนั้นภาวนาอยู่เป็นประจำ เพื่อเป็นการถ่ายโทษ ท่านควรนำอาหารมาเลี้ยงเด็กคนนี้ด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้น ยักษ์ตนนั้น เมื่อได้รับคำแนะนำจากเพื่อน จึงไปนำอาหารมาให้เด็กนั้นกินอย่างอิมหัน

คติธรรม: หากไม่มีอะไรเป็นที่พึ่ง อย่าลืมหาภาวนา นะโม พุทธัสสะ ก็แล้วกัน เพราะคนที่ว่า นะโม จะมีพุทธานุภาพ ป้องกันภัยได้ (ธรรมบท)

พุทธพจน์บทกลาง สำหรับญาติโยม

ทศตยปาปณิกสูตร

ว่าด้วยคุณสมบัติของพ่อค้า สูตรที่ ๒

ภิกษุทั้งหลาย พ่อค้าประกอบด้วยองค์ ๓ ประการ ไม่นานนักก็ถึงความเป็นผู้ยิ่งใหญ่ไพบลูย์ในโภคทรัพย์

องค์ ๓ ประการ อะไรบ้าง คือ พ่อค้าในโลกนี้

๑. มีตาดี ๒. มีธุรกิจดี ๓. เพียบพร้อมด้วยที่พักพิงอาศัย

พ่อค้าชื่อว่ามีตาดี เป็นอย่างไร

คือพ่อค้าในโลกนี้รู้จักสินค้าว่า “สินค้า
นี้ ชื่อนี้มาเท่านี้ ขายไปอย่างนี้จักมีมูลค่าประมาณ
เท่านี้ มีกำไรเท่านี้” พ่อค้าชื่อว่ามีตาดี เป็นอย่างนี้แล

พ่อค้าชื่อว่ามีธุรกิจดี เป็นอย่างไร

คือพ่อค้าเป็นคนฉลาดซื้อและขายสินค้าได้ พ่อค้าชื่อว่ามีธุรกิจดี เป็น
อย่างนี้แล พ่อค้าชื่อว่าเพียบพร้อมด้วยที่พักพิงอาศัย เป็นอย่างไร

คือ คหบดีหรือบุตรคหบดีผู้มั่งคั่ง มีทรัพย์มาก มีโภคทรัพย์มาก
ย่อมรู้จัก พ่อค้าในโลกนี้อย่างนี้ว่า “พ่อค้าผู้นี้แลมีตาดี มีธุรกิจดี และสามารถที่จะ
เลี้ยงดูบุตรภรรยาได้ทั้งใช้คืนให้แก่พวกเราได้ตามกำหนดเวลา” คหบดีหรือบุตรคหบดี
เหล่านั้น ย่อมเชื่อเชิญพ่อค้าเหล่านั้นด้วยโภคทรัพย์ว่า “นับแต่นี้ไป ท่านจงนำโภคทรัพย์
ไปเลี้ยงดู บุตรภรรยา และใช้คืนให้แก่พวกเราตามกำหนดเวลา” พ่อค้าชื่อว่า
เพียบพร้อมด้วยที่พักพิงอาศัย เป็นอย่างนี้แล

พ่อค้าประกอบด้วยองค์ ๓ ประการนี้แล ไม่นานนักก็ถึงความเป็นผู้
ยิ่งใหญ่ไพบลูย์ในโภคทรัพย์ ฉันทไค

ภิกษุประกอบด้วยธรรม ๓ ประการ ก็ฉันนั้นเหมือนกันแล ไม่นานนักก็บรรลุความเป็นผู้ยิ่งใหญ่ไพศาลในกุศลธรรม

ธรรม ๓ ประการ อะไรบ้าง คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้

๑. มีตาดี ๒. มีหูระดี ๓. เพียบพร้อมด้วยที่พักพิงอาศัย

ภิกษุชื่อว่ามีตาดี เป็นอย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้รู้ชัดตามความเป็นจริงว่า “นี้ทุกข์ นี้ทุกข์ สมุทัย นี้ทุกข์นิโรธ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา” ภิกษุชื่อว่ามีตาดี เป็นอย่างนี้แล

ภิกษุชื่อว่ามีหูระดี เป็นอย่างไร

คือ ภิกษุในธรรมวินัยนี้ปรารภความเพียรเพื่อละอกุศลธรรม เพื่อให้กุศลธรรมเกิดมีความเข้มแข็ง มีความบากบั่นมั่นคง ไม่ทอดธุระในกุศลธรรมทั้งหลาย ภิกษุชื่อว่ามีหูระดี เป็นอย่างนี้แล

ภิกษุชื่อว่าเพียบพร้อมด้วยที่พักพิงอาศัย เป็นอย่างไร

คือภิกษุในธรรมวินัยนี้เข้าไปหาภิกษุผู้เป็นพหูสูต ผู้เรียนจบคัมภีร์ ๑ ทรงธรรมทรงวินัย ทรงมาติกา ตามเวลาสมควร สอบสวนได้ถามว่า “พุทธพจน์นี้เป็นอย่างไร เนื้อความแห่งพุทธพจน์นี้เป็นอย่างไร” ท่านผู้คงแก่เรียนเหล่านั้นย่อมเปิดเผยธรรม ที่ยังไม่ได้เปิดเผย ทำให้ง่ายซึ่งธรรมที่ยังไม่ได้ทำให้ง่าย และบรรเทาความสงสัย ในธรรมที่น่าสงสัยหลายอย่าง ภิกษุชื่อว่าเพียบพร้อมด้วยที่พักพิงอาศัย เป็นอย่างนี้แล

ภิกษุประกอบด้วยธรรม ๓ ประการนี้แล ไม่นานนักก็บรรลุความเป็นผู้ยิ่งใหญ่ไพศาลในกุศลธรรม

ที่มา: พระไตรปิฎกมจร. พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ทุกนิบาต ๑. ปฐมปัณณาสก์

๒. รตถการวรรค ๑๐.ทุติยปาปนิกสูตร เล่มที่ ๒๐ ข้อที่ ๒๐ หน้าที่ ๑๖๓-๕

มหาสอนภาษาอังกฤษ

โดย...สนุดจิตโต

ตอน : คิดอย่างไรเมื่อจับไมล์พูดภาษาอังกฤษ

ที่แรกนึกว่าจะเขียนคำเชื่อมลงรายละเอียดต่อจากครั้งที่แล้วยิ่งขึ้น การพูดในที่ชุมนุมชน public speaking นับเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ต้องอาศัยการฝึกฝนพอสมควรไหนจะภาษาอังกฤษแล้วยังมาพูดในที่สาธารณะชนอีก ยิ่งเพิ่มความยากลำบาก มากขึ้นเหมือนเข็นภูเขาขึ้นครก บางคนบอกว่า ภาษาอังกฤษก็อยากเหมือนเข็นครกขึ้นภูเขา ฉะนั้นบทความนี้ต้องการสื่อให้เข้าใจกระบวนการ

หรือวิธีการการพูดในที่ชุมนุม ซึ่งมีโครงสร้าง outline อยู่แล้วเพียงแต่ยังไม่ได้สนใจศึกษาให้มากขึ้น ดังนี้ ตอนนี้จะนำเสนอวิธีการพูดในที่ประชุมชนง่ายๆ สำหรับผู้ที่สนใจ

การเชื่อมโยงขั้นตอนการพูดให้ต่อเนื่อง ด้วยภาษาอังกฤษง่ายๆ (Signposting)		
	หน้าที่/ความหมาย	ถ้อยคำที่เชื่อมโยง Signposting
1.	บอกการเริ่มต้นพูด บอกชื่อเรื่อง	<ul style="list-style-type: none"> - I'd like to talk to you today about_____. - I'm going to talk about_____. - My talk today will be in_____.
2.	บอกวัตถุประสงค์ในการพูด	<ul style="list-style-type: none"> - The aim of my talk is - My purpose today is
3.	การแบ่งหัวข้อ	<ul style="list-style-type: none"> - I'd like to break my talk into the following topics. First, I'll talk about_____. Next, I'll come to_____. After that, I deal with_____. Lastly, I'll focus on_____. - I'll divide my talk into___ past. First of all, I'll give you an overview of _____. The, I'll move

		<p>on to_____. Finally, I'll focus on_____ before concluding with some recommendations.</p> <ul style="list-style-type: none"> - To start with, I'll describe_____. Then, I'll mention_____. After that, I'll consider_____. Finally, I'll summarize my presentation.
4.	บอกช่วงเวลาให้ผู้ฟังจะถามได้	<ul style="list-style-type: none"> - Please feel free to interrupt me if you have any questions. Otherwise, There'll be time for the discussion at the end. - I'll try to answer any of your questions after the presentation. - I would be happy to answer your questions after the discussion.
5.	เริ่มพูดทีละหัวข้อตามลำดับ	<ul style="list-style-type: none"> - Let's start with the first topic_____. - Let's begin with the_____.
6.	จบหัวข้อประโยค	<ul style="list-style-type: none"> - Well, I've told you about_____. - That's all I have to say about_____. - To summarize this point, I've mentioned_____.
7.	เริ่มพูดหัวข้อใหม่	<ul style="list-style-type: none"> - Now, I'll move on to_____. - Next_____. - I'd like now to discuss about_____. - Let's look now at_____. - This leads to the next point_____.
8.	ขอย้อนกลับไปหรือให้ฟังต่อไป	<ul style="list-style-type: none"> - As I mentioned earlier about_____. - We'll come back to this point later. - I'll talk about this in the next part.
9.	ตรวจสอบความเข้าใจของผู้ฟัง	<ul style="list-style-type: none"> - Is that clear? - Are there any question? - Does that answer your question?
10.	ให้ดูสื่อประกอบการพูด	<ul style="list-style-type: none"> - This transparency show_____. - If you look at this graph, you can see_____. - I'd like to draw you attention to this chart. - As you can see from this graph_____.
11.	อ้างอิงสิ่งที่ทุกคนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - As you know_____.

		- I'm sure you're aware of _____.
12.	เน้นจุดเด่น	- Particularly - In particular - Especially
13.	จะเปลี่ยนเรื่องพูด หรือแสดงการ เชื่อมต่อระหว่าง ข้อมูลเก่ากับข้อมูล ใหม่	- Well/by the way/now// - I'd like now to move on to _____. - Turning now to _____ - Let's consider _____ - Let's move to _____
14.	อ้างอิงไปถึงคำพูด ของผู้ฟัง	- You said that _____ - You mentioned _____ - Could I go back to the point you made about _____?
15.	- เชิญผู้ฟังถาม - ผู้ฟังขอถาม	- Are there any questions from the floor? - Can I interrupt you at this point? - Sure. - Do you mind telling me about _____? - Of course not
16.	แสดงการรับรู้และ สนใจคำถามที่ผู้ฟัง ถาม	- That's interesting - That's good question. - I'm glad you raised that point.
17.	ขอให้ถามใหม่เพราะ ไม่เข้าใจ	- I didn't quite catch that. - Could you go over your question again? - Could you expand on that question?
18.	บอกระเบียงตัวไม่ตอบ คำถามของผู้ฟัง	- Can I get back to you on that later? - I'll come back to this question later. - I'm afraid I don't know the answer. - I'm sorry, that information is confidential. - Can we discuss about it after this session? - I'm afraid that's not my field.
19.	แสดงความไม่เห็น	- I'm afraid I don't agree with your point. - I think it isn't quite right.

	ด้วย	- Yes, but_____
20.	เสนอแนะ	- Why don't we _____ - I'd like to make a suggestion. - I recommend that_____
21.	ยอเรื่อง	- To sum up - I'd like to sum up now. - Let me summarize what I've said. - Finally, let me remind you of some of the main points.
22.	สรุป	- In conclusion, my recommendation are_____. - I would propose the following strategies.
23.	ขอบคุณผู้ฟัง	- Thank you for your attention. - May I thank you all for being such an attentive audience.
24.	จบการพูด	- So, that brings me to the end of my presentation. - That completes my talk.

ทิตสอนบาลี

โดย...อภิธุชวานนุโธ

ตอน กำเนิดบาลี

ถ้าหากจะกล่าวถึงภาษาในโลกนี้ละก็ มีผู้รู้กล่าวไว้ว่ามีมากมายหลายร้อยภาษาทีเดียว และประเทศที่มีการใช้ภาษารวมอยู่มากมายก็เห็นจะเป็นประเทศอินเดียว่ากันว่า ภาษาที่ใช้ในราชการของรัฐมีถึง ๑๖ ภาษา และแดนพุทธภูมิแห่งนี้ซึ่งจำเป็นที่จะต้องกล่าวถึงอย่างมาก ก็เพราะว่า ภาษาที่กำลังจะกล่าวถึงนี้มีต้นกำเนิดเกิดมาจากประเทศอินเดีย นั่นก็คือภาษา บาลี ซึ่งแต่เดิมนั้นภาษานี้ยังมิได้เรียกว่า บาลี และมีนักปราชญ์โดยส่วนใหญ่ลงความเห็นว่ามีต้นตอมาจากภาษาพื้นเมืองของชนเมืองหนึ่งเมืองนี้มีชื่อว่า เมืองมคธ (แคว้นมคธ) ตามประวัติศาสตร์ได้กล่าวไว้ว่าเป็นเมืองใหญ่ที่คับคั่งไปด้วยนักปราชญ์ผู้มีชื่อเสียง เป็นที่ชุมนุมของเหล่าจอมยุทธ์ผู้มีชื่อเสียงโด่งดังในสมัยนั้น (ขอใช้สำนวนหนังสือชักหนอย) และเมืองนี้ก็เป็นเมืองแรกที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงมีพุทธดำริเห็นว่าการจะประกาศพระศาสนาให้ได้ดีและรวดเร็วนั้น ควรที่จะยึดเอาเมืองใหญ่ให้ได้เสียก่อน แล้วภายหลังเมืองเล็ก ๆ ทั่วไม่ใช่เรื่องยาก เพราะเมื่อบรรดาพระราชา หรือ เหล่าข้าราชการบริพาร มหาอำมาตย์และเหล่านักปราชญ์ทั้งหลายในเมืองใหญ่หันมายอมรับนับถือแล้วย่อมแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของศาสนานั้นๆ ด้วย พวกเขาเหล่านั้นก็ย่อมยอมเห็นตามเห็นดีด้วยอย่างแน่นอน ฉะนั้นเมืองนี้จึงมีความสำคัญต่อการเป็นต้นกำเนิดของภาษาบาลีเป็นอย่างมาก แม้ในปัจจุบันนี้ ยังคงมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับต้นกำเนิดของภาษาบาลีอยู่มากมาย เพราะนักปราชญ์หลาย ๆ ท่านก็ให้ความเห็นที่ไม่ตรงกันเกี่ยวกับที่มา แต่อย่างไรก็ตามโดยอนุมานตามความเห็นส่วนมากและความน่าจะเป็นไปได้มากที่สุด จึงน่าจะเป็นเช่นนี้

ย้อนกลับมาที่ประเทศไทยสักหน่อยเมื่อพระพุทธศาสนาได้เผยแผ่มาอย่างนานาอารยประเทศและประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับเอาพระธรรมคำสอนจากพระพุทธศาสนามาปรับใช้ในชีวิตประจำวันด้วย จึงได้รับอิทธิพลในหลายๆ ด้านจาก

พระพุทธศาสนาทั้งในรูปแบบของประเพณีการดำเนินชีวิต วัฒนธรรมการเป็นอยู่ รวมไปถึงวัฒนธรรมทางด้านภาษา ดังนั้นในวิถีชีวิตของคนไทยจึงแทบจะแยกไม่ออกจากพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาบาลีซึ่งมีการใช้อย่างหลากหลายทั้งคำราชาศัพท์ และ การนำมาตั้งเป็นชื่อเพื่อความไพเราะสละสลวยล้วนได้รับอิทธิพลจากภาษาบาลีทั้งสิ้น และสำหรับผู้เขียนก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้มีโอกาสที่ได้เรียนรู้ภาษาที่มีมนต์ขลัง และความศักดิ์สิทธิ์อยู่ในตัวของภาษาเองเช่นนี้ จึงอยากที่จะแบ่งปันความรู้เพียงเล็กน้อยให้ผู้อ่านได้ทราบว่า ภาษาบาลีซึ่งแต่เดิมน่าจะเรียกว่า ภาษามคธนั้นเปลี่ยนชื่อมาเป็น บาลีได้อย่างไร? มีหลักฐานที่น่าจะยืนยันได้ถึงที่มาก็ น่าจะเป็นความหมายของการวิเคราะห์โดยตรง จากความหมายของบาลีเองนั่นก็คือ

พุทธวจน ปาเลตติ ปาลิ (ยา ภาสา) แปลได้ว่า ภาษาใด ย่อมรักษาไว้ ซึ่งพระพุทธรังษะ เพราะเหตุนั้น ภาษานั้น จึงชื่อว่า ปาลิ (ภาษาที่รักษาไว้ซึ่งพระพุทธรังษะ) ดังนี้แล เมื่อมีความหมายและคำแปลอยู่เช่นนี้ จึงน่าจะสันนิษฐานได้ถึงที่มาและที่ไปของภาษาบาลีได้เช่นนี้เอง

พบกันใหม่ฉบับหน้านะครับ

เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย

โดย...สตีโร

กาลานุกรม (Chronology) ลำดับกาลสังเขป พระพุทธศาสนาเถรวาท*

Timeline of Theravada Buddhism

Year	Major Events in Theravada Buddhism
383 B.C.E.	<ul style="list-style-type: none"> The Second Council convenes in Vesali to discuss controversial points of Vinaya. The first schism of the Sangha occurs, in which the Mahasanghika school parts ways with the traditionalist Sthaviravadins. At issue is the Mahasanghika's reluctance to accept the Suttas and the Vinaya as the final authority on the Buddha's teachings. This schism marks the first beginnings of what would later evolve into Mahayana Buddhism.
250 B.C.E.	<ul style="list-style-type: none"> Third Council is convened by King Asoka at Pataliputra (India). Disputes on points of doctrine lead to further schisms, spawning the Sarvastivadin and Vibhajjavadin sects. The Abhidhamma Pitaka is recited at the Council, along with additional sections of the Khuddaka Nikaya. • The modern Pali Tipitaka is now essentially completed.
247 B.C.E.	<ul style="list-style-type: none"> King Asoka sends his son, Ven. Mahinda, on a mission to bring Buddhism to Sri Lanka. King Devanampiya Tissa of Sri Lanka is converted.
240 B.C.E.	<ul style="list-style-type: none"> Ven. Mahinda establishes the Mahavihara (Great Monastery) of Anuradhapura, Sri Lanka. The Vibhajjavadin community living there becomes known as the Theravadins. • Mahinda's sister, Ven. Sanghamitta, arrives in Sri Lanka with a cutting from the original Bodhi tree, and establishes the bhikkhuni-sangha (nuns) in Sri

* ที่มา: เว็บไซต์ buddhanet.net.

	Lanka.
100 C.E.	<ul style="list-style-type: none"> • Famine and schisms in Sri Lanka point out the need for a written record of the Tipitaka to preserve the Buddhist religion. • King Vattagamani convenes a Fourth Council, in which 500 reciters and scribes from the Mahavihara write down the Pali Tipitaka for the first time, on palm leaves. Theravada Buddhism first appears in Burma and Central Thailand.
200 C.E.	<ul style="list-style-type: none"> • Buddhist monastic university at Nalanda, India flourishes; remains a world centre of Buddhist study for over 1,000 years.
425 C.E.	<ul style="list-style-type: none"> • Ven. Buddhaghosa collates the various Sinhalese commentaries on the Canon - drawing primarily on the Maha Atthakatha (Great Commentary) preserved at the Mahavihara, and translates his work into Pali. This makes Sinhalese Buddhist scholarship available to the entire Theravadin world. As a cornerstone to his work, Buddhaghosa composes the Visuddhimagga (The Path of Purity) which eventually becomes the classic Sri Lankan textbook on the Buddha's teachings. • Dhammapala composes commentaries on parts of the Canon missed by Buddhaghosa (such as the Udana, Itivuttaka, Theragatha, and Therigatha), along with extensive sub-commentaries on Buddhaghosa's work.
1050	<ul style="list-style-type: none"> • The bhikkhu and bhikkhuni communities at Anuradhapura die out following invasions from South India.
1070	<ul style="list-style-type: none"> • Bhikkhus from Pagan arrive in Polonnaruwa, Sri Lanka to reinstate the Theravada ordination line in Sri Lanka.
1164	<ul style="list-style-type: none"> • Polonnaruwa destroyed by foreign invasion. With the guidance of two monks from a forest branch of the Mahavihara sect - Ven. Mahakassapa and Ven. Sariputta. • King

	Parakramabahu reunites all bhikkhus in Sri Lanka into the Mahavihara sect.
1236	• Bhikkhus from Kañcipuram, India, arrive in Sri Lanka to revive the Theravada ordination line.
1279	• Last inscriptional evidence of a Theravada Bhikkhuni nunnery (in Burma).
1287	• Pagan (Burma) looted by Mongol invaders; its decline begins.
13th cen.	• A forest-based Sri Lankan ordination line arrives in Burma and Thailand. • Theravada spreads to Laos. • Thai Theravada monasteries first appear in Cambodia shortly before the Thais win their independence from the Khmers.
1753	• King Kirti Sri Rajasinha obtains bhikkhus from the Thai court to reinstate the bhikkhu ordination line, which had died out in Sri Lanka. This is the origin of the Siam Nikaya.
1777	• King Rama I, founder of the current dynasty in Thailand, obtains copies of the Tipitaka from Sri Lanka and sponsors a Council to standardize the Thai version of the Tipitaka, copies of which are then donated to temples throughout the country.
1803	• Sri Lankans ordained in the Burmese city of Amarapura found the Amarapura Nikaya in Sri Lanka to supplement the Siam Nikaya, which admitted only brahmins from the Up Country highlands around Kandy.
1828	• Thailand's Prince Mongkut (later King Rama IV) founds the Dhammayut Sect.
1862	• Forest monks headed by Ven. Paññananda go to Burma for reordination, returning to Sri Lanka the following year to found the Ramañña Nikaya. • First translation of the Dhammapada into a Western language (German).

1868	• Fifth Council is held at Mandalay, Burma; Pali Canon is inscribed on 729 marble slabs.
1873	• Ven. Mohottivatte Gunananda defeats Christian missionaries in a public debate, sparking a nationwide revival of Sri Lankan pride in its Buddhist traditions.
1879	• Sir Edwin Arnold publishes his epic narrative poem Light of Asia, stimulating popular Western interest in Buddhism.
1880	• Helena Blavatsky and Henry Steel Olcott, founders of the Theosophical Society, arrive in Sri Lanka from the USA, embrace Buddhism, and begin a campaign to restore Buddhism on the island by encouraging the establishment of Buddhist schools.
1881	• Pali Text Society is founded in England by T.W. Rhys Davids ; most of the Tipitaka is published in roman script and, over the next 100 years, in English translation.
1891	• Maha Bodhi Society founded in India by the Sri Lankan lay follower Anagarika Dharmapala , in an effort to reintroduce Buddhism to India.
1899	• First Western Theravada monk (Gordon Douglas) ordains, in Burma.
1900	• Ven. Ajahn Mun and Ven. Ajahn Sao revive the forest meditation tradition in Thailand.
1902	• King Rama V of Thailand institutes a Sangha Act that formally marks the beginnings of the Mahanikaya and Dhammayut sects. Sangha government, which up to that time had been in the hands of a lay official appointed by the king, is handed over to the bhikkhus themselves.
1949	• Mahasi Sayadaw becomes head teacher at a government sponsored Vipassana meditation centre in Rangoon, Burma.
1954	• Burmese government sponsors a Sixth Council in Rangoon.
1956	• Buddha Jayanti Year, commemorating 2,500 years of Buddhism.

1958	<ul style="list-style-type: none"> • Ven. Nyanaponika Thera establishes the Buddhist Publication Society in Sri Lanka to publish English-language books on Theravada Buddhism. • Sarvodaya Shramadana Movement is founded in Sri Lanka to bring Buddhist ideals to bear in solving pressing social problems. • Two Germans ordain at the Royal Thai Embassy in London, becoming the first to take full Theravada ordination in the West.
1970's	<ul style="list-style-type: none"> • Refugees from war in Vietnam, Cambodia, and Laos settle in North America, Australia and Europe, establishing many Buddhist communities in the West. • Ven. Taungpulu Sayadaw and Dr. Rina Sircar, from Burma, establish the Taungpulu Kaba-Aye Monastery in Northern California, USA. • Ven. Ajahn Chah establishes Wat Pah Nanachat, a forest monastery in Thailand for training Western monks. • Insight Meditation Society, a lay meditation center, is founded in Massachusetts, USA. • Ven. Ajahn Chah travels to England to establish a small community of monks at the Hamsstead Vihara, which later moves to Sussex, England, now known as Chithurst Forest Monastery.
1980's	<ul style="list-style-type: none"> • Lay meditation centers grow in popularity in North America, Australia and Europe. • First Theravada forest monastery in the USA (Bhavana Society) is established in West Virginia. • Amaravati Buddhist Monastery established in England by Ven. Ajahn Sumedho.
1990's	<ul style="list-style-type: none"> • Continued western expansion of the Theravada Sangha: monasteries from the Thai forest traditions established in California, USA (Metta Forest Monastery, founded by Ven. Ajaan Suwat; Abhayagiri Monastery, founded by Ven. Ajahns Amaro and Pasanno). • Buddhism meets cyberspace: Buddhist computer networks (BuddhaNet) emerge. • Several editions of the Pali Tipitaka become available online.

แนะนำสถานที่ปฏิบัติธรรม

ฉบับนี้ขอแนะนำวัดสังฆทานซึ่งอยู่ใกล้กรุงเทพฯ เป็นปฐมฤกษ์ โดยขอพูดถึงประวัติหนึ่ง วัดนี้สันนิษฐานว่าเดิมชื่อ วัดคาริโย สร้างขึ้นในราวสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายมีหลวงพ่อดโต พระพุทธรูป ปางมารวิชัยเป็นพระประธาน ต่อมาได้กลายเป็นวัดร้าง ชาวบ้านในละแวกใกล้เคียง และที่อื่น ๆ ยังคงมาเคารพสักการบูชาองค์หลวงพ่อดโตมิได้เสื่อมคลาย เพราะถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์สำคัญ ด้วยเหตุที่เป็นวัด ร้างไม่มีพระภิกษุจำพรรษา ชาวบ้านจึงต้องนิมนต์พระจากละแวกใกล้เคียงมาเพื่อบูชาสังฆทาน จนถูกเรียกขานกันติดปากว่า "วัดสังฆทาน" ซึ่งมีลักษณะแบบสำนักป่ามีธรรมชาติรอบข้าง ร่มรื่น เหมาะแก่ผู้ประสงค์จะเจริญภาวนาที่มีเวลาจำกัด ทางวัดได้จัดโครงการ "อบรมธรรมปฏิบัติ" ขึ้นเป็นกรณีพิเศษ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น ผู้ที่สนใจ สามารถติดต่อสอบถามได้ที่วัดสังฆทาน อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000 โทร. 4246157, 4330839 การเดินทางสามารถไปวัดสังฆทานได้ทั้งทางบกและทางน้ำ ดังนี้คือ ทางน้ำ โดยเช่าเรือจากท่าน้ำนนท์ข้ามฟากไปท่าน้ำบางศรีเมือง (เรือจะวิ่งตลอดทั้งวัน) ค่าโดยสาร คนละ 1 บาท แล้วนั่งรถสองแถวเข้าไปยังวัดสังฆทาน ใช้เวลาประมาณ 15 นาที (รถสองแถวจะวิ่งบริการตั้งแต่ เวลา 06.00-20.00 น.) ทางบก รุ่งไปตามถนนรัตนโกสินทร์ ข้ามสะพานพระนั่งเกล้าแล้วตรงไปเลี้ยวแยกซ้ายมือ จะมีป้ายบอกทางเข้าวัดสังฆทาน เดียวนี้ข้ามสะพานพระราม ๕ สะดวกสบายดูแผนที่ข้างล่าง

วัดสังฆทานกับกิจกรรมนานาชาติ

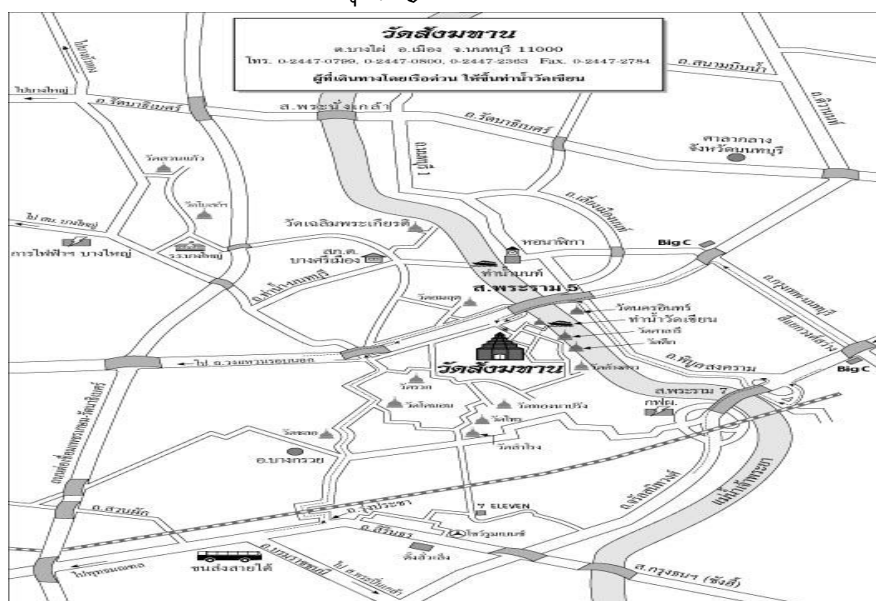

หลวงพ่อดอน กตปุญโญ

สำนักงานวัดสังฆทาน ไทโร วัดสังฆทาน ๐๒-๔๔๗-๐๗๗๙, ๐๒-๔๔๗-๐๘๐๐ ต่อ ๑๐๑

เว็บไซต์วัด : <http://www.dhammadwave.com> <http://www.vimokkha.com/thai.htm>

เจ้าอาวาส : พระอธิการสนอง กตปุญโญ

แผนที่: วัดสังฆทาน อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

ถามมาตอบไป เต็มใจจัดให้เจริญพร

โดย.....ยพสล

คอลัมน์นี้ต้องการให้ผู้อ่านที่มีข้อสงสัยไม่เข้าใจเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาไม่ว่าจะเกี่ยวกับประเด็นเรื่องอะไร พระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ ประวัติศาสตร์ ทุกประเด็นคำถามมีคำตอบ เต็มใจจัดให้เจริญพร ท่านถามคำตอบอาจช่วยคลายข้อสงสัยของญาติธรรมหลายคนได้ ดังนั้นโปรดถามคำถามที่เป็นจริงเป็นไปได้ ก็จะได้รับคำตอบที่พอใจได้ โดยสามารถโทรศัพท์ ส่งอีเมลล์ ส่งจดหมายไปรษณียบัตรมาได้ที่ศูนย์ จะตอบลงจุลสารให้ทราบโดยเร็ว

1. พุทธศาสนามีกี่นิกาย ? : ถ้าพูดในสมัยพุทธกาลมีนิกายเดียวคือ นิกายพุทธเจ้า ท่านผู้รู้ท่านกล่าวว่า เป็นพุทธศาสนาดั้งเดิม (Early Buddhism)
 2. พระไตรปิฎกมีกี่เล่ม ? : ประเทศไทย มี ๔๕ เล่ม
 3. ทำไมพระพุทธศาสนาเกิดที่ประเทศอินเดียแต่หายไปจากประเทศอินเดีย? : มีหลายเหตุผลที่พระพุทธศาสนาหายไปจากพุทธศาสนา มี ๔ ประการ
 4. ตายแล้วไปไหน? : ตายแล้วไปเมรุ
 5. พระมีเมียได้ไหม : พระเมืองไทยมีเมียไม่ได้
 6. ผีมีจริงหรือไม่ : มีจริง
 7. กรวดน้ำได้รับผลจริงหรือไม่ : ได้จริง
 8. ทำไมต้องปฏิบัติธรรม? : มีทุกข์ จะได้พ้นทุกข์
 9. ทำไมต้องกรวดน้ำ? : กรวดน้ำให้ผี สัพพีให้โยม
 10. ทำไมคนจึงห่างศาสนาไปทุกที ? : เพราะคนไม่สนใจ สิ่งอื่นน่าสนใจมากกว่า
- * จะไม่ตอบโดยละเอียด แบบที่ชนิกาย จุลสารมีหน้าจำกัด

ถามไป ตอบมา อย่าช้า มีรางวัล

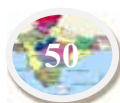
โดย.....ยพสล

ส่วนคอลัมน์นี้ต้องการให้ผู้อ่านที่มีความรู้ความสามารถอยู่แล้วแต่ให้ตอบ ประเด็นหรือเรื่อง เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาไม่ว่าจะเกี่ยวกับประเด็นเรื่องอะไร พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ประวัติศาสตร์ ทุกประเด็นคำถาม ให้ผู้อ่านได้ขบคิดและตอบมา อย่าช้า มีรางวัล ดังนั้นโปรดตอบที่เป็นจริงที่เป็นไปได้ และตรงประเด็นที่กำหนดห้ามขาดห้ามเกิน (ห้ามไม่) ก็จะได้รับรางวัล เป็นบ้าน จัดสรรห้องน้ำ ห้องนอนในตัว คิด!!! อะไรเอ่ย แต่ความจริงแล้วเป็นชีวิตธรรมะ /วิถีชีวิตธรรมะ/หนังสือธรรมะ ตอบผิดร่วมทำบุญจัดพิมพ์ หนังสือกับคุณก็ได้ โดยสามารถโทรศัพท์ ส่งอีเมลล์ ส่งจดหมายไปรษณียบัตรมาได้ที่คุณย์ จะเฉลยในฉบับต่อไปดังนั้นมีให้เวลาคิด ๓ เดือนห้ามลอกคนอื่น เป็นการใช้เวลาตอบคำถามที่นานที่สุดในโลกเลย กรุณาตั้งใจอ่านพิเคราะห์พิจารณา ให้แน่ใจแล้วลงมือตอบ

เรื่องมีอยู่ว่า

ในสมัยพุทธกาล มีชายหนุ่มคนหนึ่งเข้ามาบวชในพระพุทธศาสนา เมื่อไปพบพระอาจารย์ผู้สอนพระธรรมวินัยบอกว่าพระวินัยมีเท่านั้นข้อเท่านี้ข้อ พอไปพบพระอาจารย์ผู้สอนธรรม ก็ได้รับการบอกเล่าว่าพระธรรมมีเท่านั้นข้อเท่านี้ข้อ

พระใหม่ได้ฟังแล้วเกิดความท้อแท้ใจเพราะรู้สึกรู้สึกว่าพระธรรมวินัยช่างมีมากมายเสียเหลือเกิน ทำอะไรพูดอะไรคิดอะไรก็ดูเหมือนจะผิดพระธรรมวินัยไปหมด แม้แต่จะกระดิกตัวก็แทบจะไม่ได้ ในที่สุดท่านก็ตัดสินใจไปเฝ้าพระพุทธเจ้าเพื่อทูลลาสิกขา

พระพุทธเจ้าเมื่อทรงทราบเรื่องของเธอแล้วตรัสถามว่า “ถ้าให้เธอรักษาเพียงอย่างเดียวจะได้ไหม พระธรรมวินัยนับด้วยร้อยข้อพันข้อนั้นไม่ต้องสนใจ”

เมื่อภิกษุรูปนั้นรับว่า รักษาได้ พระพุทธองค์ทรงแนะนำให้เธอรักษา(???)เพียงอย่างเดียว เธอตั้งใจปฏิบัติตามในไม่ช้าก็บรรลุอรหัตผล ดับทุกข์ได้อย่างสิ้นเชิง

และนิทานเรื่องเล่า

มีโยคีตนหนึ่งตั้งอาศรมอยู่ริมถนนนอกเมืองแห่งหนึ่งท่านโยคีเป็นผู้ตั้งอยู่ในศีลธรรม สวดมนต์ภาวนาเข้าเย็นสั่งสอนและให้พรแก่ประชาชน มีคนนับถือมาก

ณ ริมน้ำถนนด้านตรงข้ามกับอาศรมของโยคีมีสำนักโสเภณีอยู่แห่งหนึ่ง มีหญิงโสเภณีคนหนึ่งอยู่เป็นประจำคอยให้บริการทางเพศแก่ประชาชนเธอก็มีคนมาใช้บริการทางเพศมากพอๆกับที่มาใช้บริการทางธรรมของท่านโยคีมีหลายคนที่ไปรับบริการทั้งทางโลกและทางธรรมในคราวเดียวกัน

ต่อมาวันหนึ่งเหตุร้ายที่ไม่นึกไม่ฝันก็เกิดขึ้นกล่าวคือทั้งโยคีและโสเภณีประสบอุบัติเหตุตายลงพร้อมกันวิญญาณของทั้งสองจึงถูกยมทูตนำไปสู่ยมโลกเพื่อฟังคำพิพากษา

ยมบาลเปิดดูสมุดประวัติของทั้งสองคนแล้วชี้มือไปที่โยคีแล้วกล่าวว่า “ท่านโยคี ท่านต้องลงนรก ส่วนโสเภณีต้องขึ้นสวรรค์”

ท่านโยคีตกตะลึงและตกใจต่อคำพิพากษาที่แสนจะประหลาด ท่านกล่าวประหลาดว่า “ท่านยมบาลคงจะเข้าใจผิดไปเสียแล้ว อย่าลืมนะว่าอาตมา

เป็นโยคีทำความดีมาตลอดจึงควรจะได้ขึ้นสวรรค์ โสเภณีซึ่งเป็นคนชั่วช้าต่ำ
ทราม ควรจะลงนรก กรูณาตรวจสอบบันทึกประวัติให้ถี่ถ้วนหน่อยเถอะ”

ยมบาลตรวจดูหลักฐานอยู่ครู่หนึ่ง แล้วยืนยันว่า “ผมตรวจดู
หลักฐานถี่ถ้วนแล้ว บ่งชี้ว่าท่านต้องลงนรก โสเภณีต้องขึ้นสวรรค์”

“เพราะว่าเหตุไรละ ท่านยมบาล” ท่านโยคีถามอย่าง งง ๆ

“ก็เพราะหลักฐานมันบอกว่า เมื่อท่านเป็นโยคีอยู่ในโลกมนุษย์นั้น ตัว
ท่านอยู่อาศรมก็จริง แต่จิตของท่านข้ามถนนไปอยู่กับโสเภณีตลอดเวลา ส่วน
โสเภณีนั่น เลื่อมใสศรัทธาในตัวท่านอย่างบริสุทธิ์ใจ ยกมือไหว้มาทางอาศรม
ของท่านทุกเช้าเย็น เมื่อได้ยินเสียงท่านสวดมนต์เธอถึงกับน้ำตาไหลด้วยความ
เลื่อมใสศรัทธา เพราะฉะนั้นเธอต้องขึ้นสวรรค์”

ในที่ลุดโยคีก็ถูกจับขัดลงไปในนรก ส่วนโสเภณีก็ลอยละลื้อขึ้นสวรรค์

คำถาม มี ๓ ข้อ

1. พระพุทธเจ้าให้ภิกษุรูปใหม่รักษาสังเเตียวเท่านั้นคือรักษาอะไร?
2. ทำไมท่านฤาษีโยคีจึงตกนรกทั้งที่ท่านดูเหมือนเป็นผู้ทรงศีล?
3. ทำไมหญิงโสเภณีจึงได้ขึ้นสวรรค์ทั้งที่ดูอาชีพเธอไม่ได้รับการยอมรับในสังคม
เท่าที่ควร?

ตอบเข้าใจมีหลักเหตุผลและถูกต้องได้รับรางวัล ไม่ถูกรวมทำบุญตามกำลังศรัทธา
หรือถูกก็ร่วมทำบุญได้

ให้เวลาตอบ ๓ เดือน เฉลยฉบับต่อไป

*ทางติดต่อสื่อสารถามปัญหาหรือแสดงความคิดเห็น

- โทรศัพท์ /จ.ม./ไปรษณียบัตร/อีเมลล์/แฟกซ์

แฉวงขาวสาร ยุวพุทธสงฆ์โลกประเทศไทย

แฉวงประชาสัมพันธ์ WBSY ก็มีหลายเรื่องที่จะประชาสัมพันธ์ โดยจะขอเริ่มจากเรื่องที่ผ่านมาแล้วในช่วงท้ายปี 2549

บวชนเณรภาคฤดูร้อน ประเทศกัมพูชา

โครงการบวชนเณรและอบรมศีลธรรมเยาวชนกัมพูชาภาคฤดูร้อน เป็นจำนวน 500 รูป/คน เมื่อช่วงฤดูร้อนที่ผ่านมา ที่ประเทศกัมพูชาดำเนินงานโดยยุวสงฆ์ประเทศไทย มีท่านสุพโณเป็นประธานนำ

ธรรมะภาษาอังกฤษฤดูร้อน(Dhammic English SummerCamp Children for the king)

วันที่ ๒๕ มี.ค.-๕เม.ย. ๒๕๕๐ เมื่อช่วง Summer ที่ผ่านมา มีการจัดงาน **Dhammic English Summer Camp Children for the king** ในช่วงวันหยุดปิดภาคเรียนได้มีผู้ปกครองพาเยาวชนไปสมัคร ร่วมและมีเด็กๆร่วมและสนุกสนานในการเข้าร่วมแคมป์ ที่ศูนย์และวัดต่างๆในกรุงเทพฯ

ภาษาอังกฤษสำหรับภิกษุสามเณร ยุวชนเยาวชนและบุคคลทั่วไป

หลักสูตรภาษาอังกฤษบุคคลทั่วไป เปิดเดือน มิถุนายน 2550 เป็นต้นไป โดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษให้เหมาะกับช่วงชั้น เพื่อบูรณาการเข้ากับวิชาพระพุทธศาสนา สถานที่เรียน : ศูนย์ยุวพุทธสงฆ์

ประเทศไทยประเทศไทย หลังวัดอรุณ ฯ ไกล่ล่อประชุมกองทัพบก World Buddhist Sangha Youth Thailand จำนวนผู้เรียน : 10-15 คนต่อหนึ่งหลักสูตร และ ระยะเวลาเรียน : 20 ชั่วโมงต่อ Course จันทร-ศุกร์, เสาร์, อาทิตย์ สอบถามรายละเอียดได้ที่ ศูนย์

งานวิสาขบูชาสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา ระหว่างวันที่ ๒๓-๒๙ พ.ค. ๕๐

ทางศูนย์ได้ร่วมออกบุญจัดกิจกรรมสัปดาห์ส่งเสริมวิสาขบูชา ที่ห้องสนามหลวง ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๙ พ.ค. ๕๐ เรียนเชิญญาติโยมร่วมกิจกรรมที่เด่นที่ ศูนย์ยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทยประเทศไทย มีกิจกรรมสำหรับกิจกรรมศูนย์ยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทย ประเทศไทย (ยพล) มีดังต่อไปนี้

- ❖ ตอบปัญหาธรรมะ/บรรยายธรรมะ /อภิปรายกลุ่มธรรมะ/ธรรมะกับเยาวชน
- ❖ สวดมนต์หมู่ /รับปริชาธรรมะ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน/ธรรมะผ่านสื่อ IT
- ❖ นิทรรศการ “วิสาขบูชาวันเริ่มต้นแห่งสันติภาพ”
- ❖ รับสมัครสมาชิก วารสาร จุลสาร หนังสือธรรม กองทุนการเผยแผ่ ศึกษา สวัสดิการ ยุวพุทธสงฆ์และยุวพุทธ ฯลฯ

อบรมพระนักเขียน แก่พระภิกษุสามเณร

ศูนย์ยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทยประเทศไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบุคคลากรด้านงานเขียนทุกรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับสื่อสิ่งพิมพ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกอบรมพระภิกษุหนุ่มให้มีทักษะด้านการเขียน ผลิตบุคคลากรด้านการเขียนทางพระพุทธศาสนา เผยแพร่พุทธธรรมด้านการเขียน มีเครือข่ายพระภิกษุหนุ่มด้านงานเขียนและเพื่อให้มีงานเขียนด้านพระพุทธศาสนาในรูปแบบต่าง ๆ มากขึ้นทั้งนี้จะจัดให้มีขึ้นทุกวันเสาร์ เวลา 16.00-19.00 น. ช่วงเช้าพรรษาใช้เวลาอบรมประมาณ ๑๐ ครั้ง หรือ ๓๐ ชั่วโมงต่อหลักสูตร โดยพระภิกษุสามเณรที่เข้าอบรมขาดและลาได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง เท่านั้นเพื่อให้ท่านได้รับความรู้และฝึกตนเองให้ได้มากเท่าที่จะทำได้ ในการอบรมนี้จะมีวิทยากรมาให้ความรู้ทุกครั้ง รับสมัครบัดนี้ จนถึง 25 กรกฎาคม 2550 รับจำนวนจำกัด

อบรมพูดในที่ชุมนุมชนภาษาอังกฤษแก่พระภิกษุสามเณร

สืบเนื่องมาจากที่ศูนย์ยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทยประเทศไทยเป็นเจ้าภาพการประชุมใหญ่ครั้งที่ ๔ ที่ประเทศไทย ในการประชุมต้องใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทย ดังนั้นเพื่อให้ภิกษุสามเณรที่จะเข้าร่วมประชุมได้เข้าใจวิธีการประชุมโดยใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการประชุม มีทั้งการพูดปาฐกถา พูดแสดงความคิดเห็น การอ่านและฟัง เขียน Outline การพูดอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อจะได้เข้าใจและมีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่

ท้ายปีเดือนธันวาคม ๕๐

ศูนย์ยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทยประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี ครั้งที่ ๔ (World Buddhist Sangha Youth Fourth General Conference) ที่ประเทศไทยระหว่างวันที่ 8-10 ธันวาคม 2550 เนื่องในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระชนมายุครบ

๘๐ พรรษา และพระพุทธานุศาสนามีอายุกาลครบ ๒๕๕๐ ปีล่วงมาแล้ว จึงได้รับเป็นเจ้าภาพจัดงาน มีการถวายรางวัลแด่พระเถรานุเถระพระภิกษุหนุ่มที่ทำประโยชน์ให้พระพุทธานุศาสนา โดยแบ่งประเภทเป็น ๓ ระดับคือ International, Local, Honorary Awards and Monks as role models of young monks รวมทั้งมีพระภิกษุหนุ่มที่ทำงานเป็นกำลังสำคัญของพระพุทธานุศาสนาจากนิกายต่างๆรวมทั้งพระภิกษุหนุ่มวัยศึกษาและทำงานจะมาประชุมปรึกษากัน

ภาระงานศูนย์ของแต่ละหน่วยงาน

ศูนย์ได้เพิ่มภาระงานแต่ละแผนกโดยได้เพิ่มแผนกวิเทศสัมพันธ์ โดยมีท่าน พระอาจารย์วิทยานาถธมโม ซึ่งท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษและธรรมะ ซึ่งจะรับหน้าที่ทางด้านภาษาต่างประเทศรวมทั้งมีการเปิดรับผู้ที่จะมีงานช่วยงานท่านด้วยก็สมัครได้และ แผนกวิปัสสนาธุระ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากทางศูนย์จะมีการจัดปฏิบัติธรรมให้ชาวต่างชาติได้เรียนรู้หลักธรรมและปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานซึ่งเป็นยอดวิชาแห่งพระพุทธานุศาสนาที่กำลังได้รับความสนใจจากชาวต่างชาติเป็นจำนวนมากสำหรับท่านรูปใดหรือญาติโยมที่ต้องการติดต่อแต่ละแผนกของศูนย์โดยตรงก็สามารถติดต่อได้ที่เบอร์โทรตามแต่ละท่านหรือละรูปโดยตรง

ยุวพุทธสงฆ์ประเทศไทย Buddhist Sangha Youth Thailand

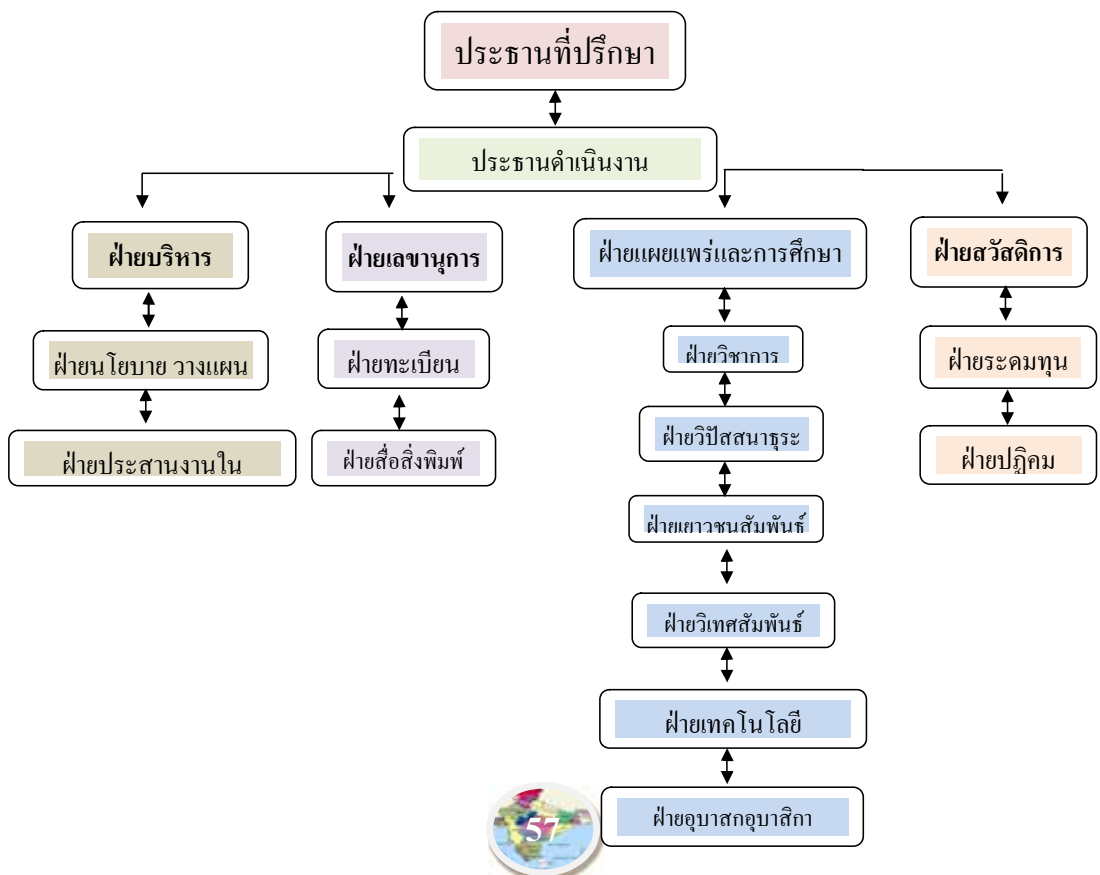

ยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทย มีวัตถุประสงค์หลัก ดังต่อไปนี้

1. เพื่อสร้างเครือข่ายและเวทีให้แก่ยุวพุทธสงฆ์ไทย
2. เพื่อสนับสนุนการศึกษาและสวัสดิภาพแก่ยุวพุทธสงฆ์ไทย
3. เพื่อสร้างเอกภาพ ภารดรภาพแก่ยุวพุทธสงฆ์ทุกสำนักนิกาย
4. เพื่อปกป้องดูแลยุวพุทธสงฆ์ที่เผชิญปัญหาทุกรูปแบบ
5. เพื่อสร้างความเป็นผู้นำแก่ยุวพุทธสงฆ์ไทย
6. เพื่อสร้างความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งอันเดียวกันแก่ยุวพุทธสงฆ์ไทย

คณะดํารงานยวพุทธสงฆโลกประเทศไทย

WBSY Regional Centers

WBSYRC	ที่อยู่
	Thailand WBSY Center Wangdoem Rd. Wat Arun Bangkokyai Bangkok 10600 Tel. 087-4944162, 028911351 Website: www.wbsy.org Email :wbsy04@yahoo.com
	Srilanka. 10/ H,Mathgamuwa Temple, Malwatu Viharaya,Kandy-Sri Lanka 94-81-2225654.Coordinator- Ven Lakshapana Chandawimala Thero
	Myanmar Mahasi Sasanayeiktha,No 16,Mahashi Sasanayeiktha Road, Bahan,11201,Yangon,Myanmar.Tel:95-1-541971 Email:-vcdma@yahoo.comcoordinator- Ven : U. Candima
	Laos 952 Wat Kharuhabodee Bangyikhan, Bangplat Bankok10700 Tel. 66-6-6125144 kamsao61@hotmail.com Coordinator: Ven. Kamsao Civilize Pabhassaro
	Malaysia Seck kia eenh,Malakka Buddhist Association,No 57,Jalan Gajah,Berang,75200,Melaka, Malaysia,Tel – 60-6-2823378 Fax 60-6-

	813136 Email- ratanasiri2002@yahoo.com Coordinator-Ven .Alubomulle Ratanasiri Thero
	India Srilankaramaya, Waisali, Bihar, India. Coordinator- P.Candarata
	Switzerland Geneva Buddhist Center, 8, Av De la Croisette, 1205, Geneva, Switzerland Tel -41-3215921 Email-, buddha.vihar@geneva-link.com.ch Coordinator-Ven Dr.T.Dammika
	Cambodia Wat Mahamontrey No.22 Olympic Commune, Chamkarmon District, Phnom Penh, Cambodia Tel: +855-92-96 89 98, 11-20 08 17 E-mail: wbsy_cambodia@yahoo.com Website: www.wbsy.org
	Bhutan Druk Ngawang Thubten Chocing Boddhagaya, 824231 Gaya- deist: Bihar, Tel- 91- 631-2200653 Email:- dorjikadgyupa@yahoo.com Coordinator:- Ven Dorji Wandel
	Nepal ASOKA CARUMATE VIHAR, Katmandu 7 G.P.O.Box 21624 NEPAL.00977-1- 4469897 Coordinator- Ven Bhikku Tapassi Damma
	Japan Kyusho-ji, Temple, 2488, Magino, Ksminoyama-shi, Yamagata, Ken, 999- 3211 Japan. Tel:-81-23-6742455 Coordinator- Ven Tsuchida Takahide

โครงการพุทธสงฆ์ ประเทศไทย

ลำดับ	ชื่อโครงการ	วัน/เดือน/ปี
1.	ภาษาอังกฤษเพื่อน้อง	เริ่มเปิดเทอม 2550
2.	วิสาขบูชา	25-31 พ.ค. 2550
3.	ภาษาห้องสมุดเพื่อน้อง	ภายใน 2 ปี
4.	Tourist for the King	ปลายเดือน กรกฎาคม
5.	Public Speaking จัปไมค์พูดภาษาอังกฤษ	ภายในพรรษา
6.	Moving Dhamma Talks ธรรมะทอล์ค สัญจร	เปิดเทอม ๒ 2550-51
7.	อบรมพระนักเขียน	ภายในพรรษา
8.	ประชุมใหญ่ครั้งที่ ๔ ยุทธสงฆ์ ประเทศไทย	วันที่ 10-15 ธันวาคม 50
9.	หนังสือเพื่อน้อง	วันที่ 13 เมษายน 50
10.	หนังสือสวดมนต์ของคุณ ภาษาไทย หนังสือสวดมนต์ของคุณ ภาษาอังกฤษ	ภายใน ปีนี้
11.	ผลิตสไลด์ การ์ตูนธรรมะ	ภายใน ปีนี้
12.	สร้างหลักสูตรแบบเรียนพระพุทธศาสนาเป็น ภาษาอังกฤษ	กำลังดำเนินการ
13.	บรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน และบวช พรหมจารีณี (500 รูป/คน)	วันที่ 1-21 เมษายน 51
14.	หนังสือธรรมะในโรกาสดต่างๆตลอดปี	ภายใน 3 ปี
15.	พิมพ์หนังสือธรรมะประจำศูนย์	ภายใน 3 ปี

สิทธิพิเศษผู้สมัครสมาชิกศูนย์พุทธสงฆ์ ประเทศไทย

- มีสิทธิเป็นสมาชิกพุทธสงฆ์ ประเทศไทย
- มีสิทธิรับข้อมูลข่าวสารของศูนย์
- มีสิทธิได้ส่วนลดพิเศษ วารสารและจุลสารของศูนย์หรือหนังสือธรรมะหนังสือพุทธศาสนาของศูนย์
- มีสิทธิร่วมเป็นบุคลากรอาสาสมัครของศูนย์ตามความถนัดของตน
- มีสิทธิเข้าร่วมกิจกรรมของศูนย์ทุกกิจกรรม
- มีสิทธิเข้าร่วมประชุมใหญ่ของศูนย์แต่ละประเทศได้
- มีสิทธิรับหนังสือธรรมะ ซีดี วีซีดี และดีวีดีธรรมะ
- มีสิทธิเข้าร่วมทัวร์จาริกบุญในประเทศต่างๆที่ศูนย์จัดขึ้น
- มีสิทธิยืมหนังสือทางพุทธศาสนาของศูนย์ได้ 7-10 วัน แต่ละครั้ง

★ ค่าสมัครทำบัตรสมาชิก ๑๐๐ บาท

คุณสมบัติ อาสาสมัคร WBSY Volunteers

-เป็นพุทธเยาวชน มีศีลธรรม มีคุณธรรม มีความกตัญญู มีใจบริการ รักงานที่ทำ
-มีความรู้ทางด้านการจดบันทึก คอมพิวเตอร์ ด้านโปรแกรมสำนักงานไมโครซอฟ
โปรแกรมกราฟิกอื่นๆ ตัดต่อวิดีโอ สร้างเว็บไซต์ ออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ ใดๆ
อย่างหนึ่ง

-มีความรู้ภาษาอังกฤษพิมพ์งานทั้งภาษาไทย/อังกฤษ

- ผู้ที่มีได้เฉพาะวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 9-16 น.
- ผู้ที่มาได้เฉพาะเสาร์-อาทิตย์
- ผู้ที่มาได้เฉพาะวันใดวันหนึ่งในสัปดาห์

กรอกใบสมัครได้ที่ ศูนย์ในเวลาทำการ 13.00-18.00 น. ทุกวัน เว้นวันพระใหญ่

กองทุนยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการเผยแผ่พุทธธรรมของศูนย์ยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทย
2. เพื่อให้โอกาสการศึกษาแก่ยุวพุทธสงฆ์ ศึกษาศาสนาและพุทธเยาวชน
3. เพื่อให้ยุวพุทธสงฆ์ ศึกษาศาสนาและพุทธเยาวชนมีสวัสดิการ

ร่วมทำบุญเผยแผ่ธรรมตามรายการดังต่อไปนี้

กองทุนเพื่อการเผยแผ่ธรรมะ

☐ ธรรมะทางสื่อสิ่งพิมพ์

- จุลสารละ ๑๐๐๐ เล่ม จำนวน ๒๐,๐๐๐ บ. เล่มละ ๒๐ บาท
- วารสาร ๑๐๐๐ เล่ม จำนวน ๒๐,๐๐๐ บ. เล่มละ ๒๐ บาท
- หนังสือธรรมะ ละ ๑๐๐๐ เล่ม จำนวน ๒๐,๐๐๐ บ. เล่มละ ๒๐ บาท

☐ ซีดีธรรมะ วีซีดีธรรมะ ดีวีดีธรรมะ CD/VCD/DVD แผ่นละ ๑๐บาท จำนวน ๑๐๐๐ แผ่น

- ☐ ธรรมะทางอินเทอร์เน็ต ปีละ ๒๐,๐๐๐ บ. หรือตามศรัทธา
- ☐ ธรรมะสัญญาณ ๑๐,๐๐๐ บ. หรือตามศรัทธา
- ☐ ธรรมะเพื่อเยาวชน กิจกรรม ครั้งละ ๑๐,๐๐๐ บ.หรือตามศรัทธา
- ☐ ธรรมะแมสเสจ Massage ผ่านโทรศัพท์มือถือ SMS เดือนละ ๑,๐๐๐ บ.

หรือร่วมทำบุญสร้างศาสนทายาทได้ตามกำลังศรัทธา

กองทุนเพื่อการศึกษา ต่อเนื่อง

- ☐ ปริญญาโทเอก ต่างประเทศ ทุนละ ๕๐๐,๐๐๐ บ. หรือตามศรัทธา
- ☐ ปริญญาโทเอก ในประเทศ ทุนละ ๓๐๐,๐๐๐ บ. หรือตามศรัทธา

- ☐ เทคโนโลยี /คอมพิวเตอร์ ทุนละ ๕,๐๐๐ บ. หรือตามศรัทธา
- ☐ ภาษาต่างประเทศ : อังกฤษ /ฝรั่งเศส ฯลฯ ทุนละ ๔,๐๐๐ บ. หรือตามศรัทธา
- ☐ ภาษาอังกฤษ บาลี/สันสกฤต/กรรมฐาน ทุนละ ๓๐,๐๐๐ บ. หรือตามศรัทธา

หรือร่วมทำบุญสร้างศาสนทายาทได้ตามกำลังศรัทธา

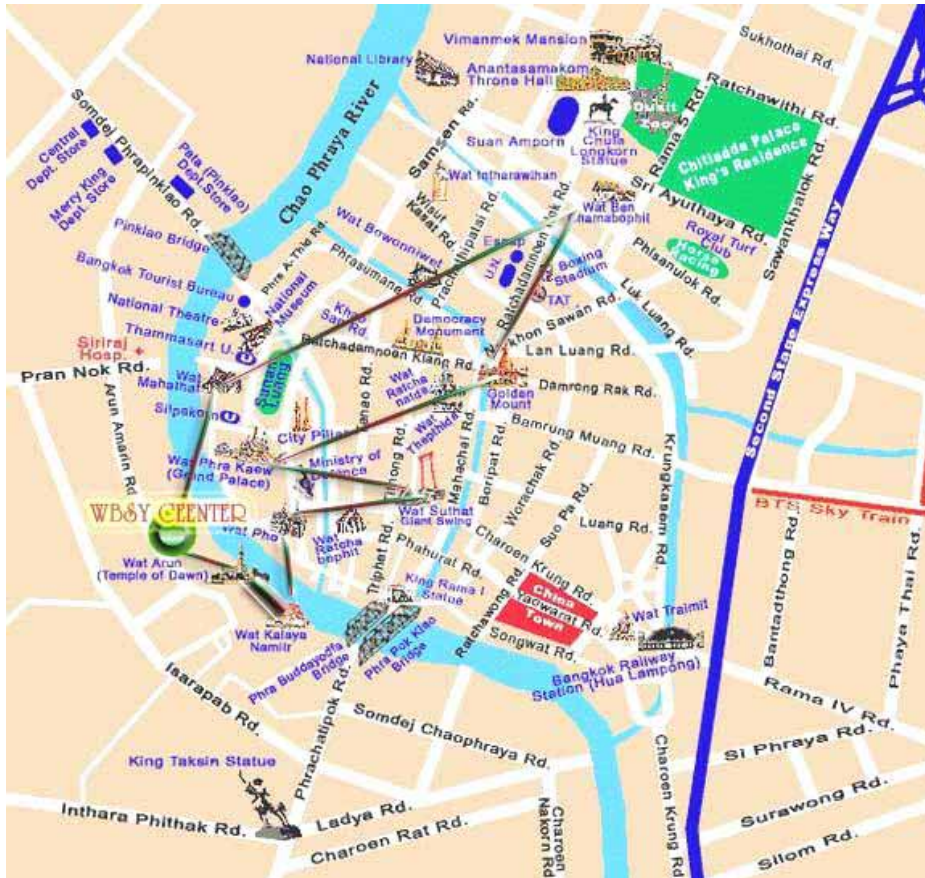
กองทุนเพื่อสวัสดิการ

- ☐ อาพาธ ทุนละ ๕,๐๐๐ บ. หรือตามศรัทธา
- ☐ ค่ารถโดยสาร เดือนละ ๓,๐๐๐ บ. หรือตามศรัทธา
- ☐ ค่าน้ำค่าไฟ เดือนละ ๒,๐๐๐ บ. หรือตามศรัทธา
- ☐ ค่าภัตตาหาร เดือนละ ๗,๐๐๐ บ. หรือตามศรัทธา

หรือร่วมทำบุญสร้างศาสนทายาทได้ตามกำลังศรัทธา ตามวันเวลาทำการ หุยวันพระใหญ่

กลุ่มยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทยทั่วโลก ๓ นิภายหลัง

แผนที่ยวพุทธสงฆ์ ประเทศไทยประเทศไทย

ศูนย์ยวพุทธสงฆ์ ประเทศไทยประเทศไทย

แผนที่ศูนย์

สมัครสมาชิกจุลสาร [Newsletter] และวารสาร [Journal]

สมัครทางไปรษณีย์โดย ส่งธนาคัติหรือตัวแลกเงิน สั่งจ่ายในนาม พระมหาสมพงษ์
สนตจิตโต ศูนย์ยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทยประเทศไทย 301 ถ. วังเดิม 11 เขต
บางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร 10600

ใบสมัครสมาชิกจุลสาร “ยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทยประเทศไทย”

ชื่อ.....นามสกุล.....

ที่อยู่.....

.....

โทรศัพท์.....อีเมล.....

อายุ.....ปี อาชีพ.....

สถานที่ทำงาน/สถานศึกษา.....

ขอสมัครเป็นสมาชิก เป็นเวลา.....ปี (ค่าสมาชิก 200 บาท/ปีจำนวน 4 ฉบับหรือตามกำลังศรัทธา)

- รวมค่าสมัคร.....บาท ฉบับล่าสุด เริ่มตั้งแต่ฉบับที่.....

ใบสมัครสมาชิกวารสาร “ยุวพุทธสงฆ์ ประเทศไทยประเทศไทย”

ชื่อ.....นามสกุล.....

ที่อยู่.....

.....

โทรศัพท์.....อีเมล.....

อายุ.....ปี อาชีพ.....

สถานที่ทำงาน/สถานศึกษา.....

ขอสมัครเป็นสมาชิก เป็นเวลา.....ปี (ค่าสมาชิก 200 บาท/ปี จำนวน 4 ฉบับหรือตามกำลังศรัทธา)

- รวมค่าสมัคร.....บาท ฉบับล่าสุด เริ่มตั้งแต่ฉบับที่.....

พุทธพจน์บทท้าย (Dhamma for Bhikkhu)

มหาโจรสตฺร ว่าด้วยองค์ประกอบของมหาโจร

ภิกษุทั้งหลาย มหาโจรประกอบด้วยองค์ ๓ ประการ ย่อมจัดแจงบ้าง ทำการปล้นบ้าง ล้อมปล้นเรือนหลังเดียวบ้าง ดักปล้นในทางเปลี่ยวบ้าง

องค์ ๓ ประการ อะไรบ้าง คือ มหาโจรในโลกนี้

๑. อาศัยที่ขรุขระ ๒. อาศัยป่ารก ๓. อาศัยผู้มีอิทธิพล

มหาโจรอาศัยที่ขรุขระ เป็นอย่างไร

คือ มหาโจรในโลกนี้อาศัยเกาะแก่งแห่งแม่น้ำหรือที่ขรุขระแห่งภูเขา มหาโจรอาศัยที่ขรุขระ เป็นอย่างนี้แล

มหาโจรอาศัยป่ารก เป็นอย่างไร

คือ มหาโจรในโลกนี้อาศัยป่ารกด้วยหญ้าบ้าง ป่ารกด้วยต้นไม้บ้าง ป่าที่มีแนวป้องกันบ้าง แนวป่าใหญ่บ้าง มหาโจรอาศัยป่ารก เป็นอย่างนี้แล

มหาโจรอาศัยผู้มีอิทธิพล เป็นอย่างไร

คือ มหาโจรในโลกนี้อาศัยพระราชหรือมหาอำมาตย์ของพระราช เขาคิดอย่างนี้ว่า “ถ้าใครจักกล่าวหาอะไรเรา พระราชหรือมหาอำมาตย์ของพระราชเหล่านี้ก็จักว่าคดีความช่วยปกป้องเรา” ถ้าใครกล่าวหาอะไรมหาโจรนั้น พระราชหรือมหาอำมาตย์ของพระรชานั้นต่างก็ว่าคดีความช่วยปกป้องเขา มหาโจรอาศัยผู้มีอิทธิพล เป็นอย่างนี้แล

มหาโจรประกอบด้วยองค์ ๓ เป็นประการนี้แล ย่อมจัดแจงบ้าง ทำการปล้นบ้าง ล้อมปล้นเรือนหลังเดียวบ้าง ดักปล้นในทางเปลี่ยวบ้าง จันใด

ภิกษุทั้งหลาย ประกอบด้วยธรรม ๓ ประการ ก็จันนั้นเหมือนกัน ย่อมบริหารตนให้ถูกกำจัด ถูกทำลาย มีความเสียหาย ถูกผู้รู้ติเตียน และประสพสิ่งที่ไม่ใช่นุญเป็นอันมาก

ธรรม ๓ ประการ อะไรบ้าง คือภิกษุชู้ในธรรมวินัยนี้

๑. อาคัยกรรมที่ไม่ตรงไปตรงมา ๒. อาคัยกรรมที่เร้นลับ ๓. อาคัยผู้มีอิทธิพล

ภิกษุชู้ อาคัยกรรมที่ไม่ตรงไปตรงมา เป็นอย่างไร

คือ ภิกษุชู้ในธรรมวินัยนี้ประกอบด้วยกายกรรม วาจากรรม มโนกรรมที่ไม่ตรงไปตรงมา ภิกษุชู้ อาคัยกรรมที่ไม่ตรงไปตรงมา เป็นอย่างนี้แล

ภิกษุชู้ อาคัยกรรมที่เร้นลับ เป็นอย่างไร

คือ ภิกษุชู้ในธรรมวินัยนี้เป็นมิจฉาทิฎฐิ ประกอบด้วยอันตคาหิกทิฎฐิ ภิกษุชู้ อาคัยกรรมที่เร้นลับ เป็นอย่างนี้แล

ภิกษุชู้ อาคัยผู้มีอิทธิพล เป็นอย่างไร

คือ ภิกษุชู้ในธรรมวินัยนี้อาศัยพระราชาหรือมหาอำมาตย์ของพระราชา ภิกษุชู้ คิดอย่างนี้ว่า “ถ้าใครจักกล่าวหาอะไรเรา พระราชาหรือมหาอำมาตย์ของพระราชาเหล่านี้ก็จักว่าดีความช่วยปกป้องเรา” ถ้าใครว่ากล่าวอะไรภิกษุชู้ พระราชาหรือมหาอำมาตย์ของพระราชาเหล่านั้นต่างก็ว่าดีความช่วยปกป้องเธอ ภิกษุชู้ อาคัยผู้มีอิทธิพล เป็นอย่างนี้แล

ภิกษุชู้ประกอบด้วยธรรม ๓ ประการนี้แลย่อมบริหารตนให้ถูกกำจัด ถูกทำลายมีความเสียหายถูกผู้รู้ติเตียน และประสพสิ่งที่ไม่ใช่บุญเป็นอันมาก

ที่มา: พระไตรปิฎก มจร. พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ทุกนิบาต ๑. ปฐมปิณณาสก ๕. จุฬวรรค ๑๑. มหาโจรสตฺร เล่มที่ ๒๐ ข้อที่ ๕๑ หน้าที่ ๒๑๑-๑๓

ยุว พุทธสงฆ์ตั้งมั่น
พุทธ สงฆ์ช่วยชี้นำ
สงฆ์ โลกมุ่งสอนธรรม
โลก เกิดสุขทุกผู้

ในธรรม
สิ่งรู้
ทุกหมู่
หากได้กระทำ

ยุวพุทธสงฆ์ไทยใจตั้งมั่น	มุ่งแบ่งปันความรู้พุทธศาสนา
สอนธรรมะแก่เยาวชนชาวประชา	ด้วยปรารถนาสอนคนเป็นคนดี
หากผู้ใดแน่วได้ปฏิบัติ	อย่างเคร่งครัดเกิดสง่ามีราศี
จักเกิดความสุขสงบในชีวิต	ตั้งคมนี้น่าอยู่ตลอดกาล